

Vstopnice za celodnevni program praznika NT po izjemno nizki ceni (25.— šillingov) lahko

dobite na uredništvu Našega tednika in v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu.

nt

naš tednik

LETO XXX — Številka 34 24. avgusta 1978 Cena 4.— šil. (4 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

V teh tednih so razna praznovanja požarnih bramb takorekoč na dnevnem redu. Zadnjo soboto so med drugim tudi v Svetni vasi blagoslovili novo motorno vozilo (glej sliko). Vendar: prezirajo domačine-Slovence, zato tudi ne moremo pisati o resničnih praznovanjih...

Uvodnik

Tudi mi - predstavniki občine

Na tiskovni konferenci Zveze slovenskih organizacij, oz. njene mladinske organizacije „skupno s predstavniki krajevnih organizacij ter predstavniki občine“ prejšnjo soboto, so navzoči odgovarjali novinarjem na splošna komunalna vprašanja, govora je bilo o zaskrbljujočem stanju rebrške tovarne celuloze in pa tudi o slovenski manjšini v občini Železna Kapla.

Odborniki Občinske volilne skupnosti smo že večkrat opozarjali občinsko predstojništvo, da je v interesu vseh občanov, da čimprej najdemo rešitev za tovarno, ki da je tolikim delavcem kruh. Posebno Občinska volilna skupnost meni, da je vsak njen odbornik dolžan, da skupno z ostalimi frakcijami najde pravično in zadovoljivo rešitev. Upajmo, da je tudi ta tiskovni razgovor doprinesel svoje za čim hitrejšo rešitev, zato pozdravljam iniciativo Zveze slovenske mladine. Ne morem pa mimo tega, da se mi zdi čudno, da so bili povabljeni na ta razgovor tudi nekateri socialistični mandatarji in župan Lubas, ki je baje odgovoril na vprašanje nekega novinarja „da ni jurist“, ko ga je ta vprašal, kaj meni o julijski zakonodaji. Priznam, da se je dobro zmal in mu ni zameriti. Bolj se mi je zamerilo, ko nam je že pred pol leta obljubil, da bo dal očistiti tiste dvojezične table, ki so jih nacionalni nestrpnosti poškodovali in obljube še do danes ni držal. Vprašam pa se, kje je odgovornost takega župana, ki o slovenski narodni skupnosti ne ve nič drugega povedati kot to, „da ni jurist“. To

je tudi druga — grenka plat — hvalevredne iniciative. Mislim, da smo tudi mandatarji Občinske volilne skupnosti „predstavniki občine“ in bi imeli k problemu dvojezičnosti sigurno več povedati, kot to, da „nismo juristi“. Tudi naše socialne iniciative v tej mandatni dobi so najmanj toliko uspešne, kot Lubasove, ki je kot zastopnik delavcev na Rebrci klavarno podlegel. Škoda se nam zdi, da nismo prišli tudi mi do besede, ker nismo bili povabljeni. Tako lahko pade slaba luč na dobro stvar, ki so jo naši mladinci pripravili z velikim navdušenjem.

Lado Hajnžič,
občinski odbornik
Železna Kapla

Spored „praznika Našega tednika“

- 11.00 Otvoritev razstave fotografij in zamejskega tiska, igra godba na pihala iz Slovenskih Konjic
- 11.30 igra moderni zabavni ansambel „Auflauf“ z Dunaja
- 13.00 igra narodno-zabavni ansambel „Taims“ iz Opčin pri Trstu
- 13.45 igra in poje „Kvartet studio“ iz Zagreba
- 14.30 slavnostna akademija: poleg slavnostnega govornika predsednika NSKS, dr. Matevža Grilca, nastopa 16 skupin!
- 17.30 igra narodno-zabavni ansambel „Alpski kvintet“ iz Slovenije
- 19.30 ples (za ples igrajo ansambli „Taims“, „Kvartet studio“ in „Alpski kvintet“)

Dvojezičen otroški vrtec v Celovcu: „Naš otrok“ razpisuje mesto pomočnice

Starši in prijatelji šolskih in predšolskih otrok so se že pred dvema letoma odločili, da sami poskrbijo za izobraževanje otrok v slovenskem jeziku. Posebna skupina je organizirala pouk slovenščine in v veliko zadoščenje staršev tudi telovadne ure. Tako pouka kot telovadbe se je v teh dveh letih udeležilo zelo lepo število otrok iz Celovca in okolice (v zadnjem šolskem letu nad trideset), kar je najboljši dokaz za potrebo po dvojezičnem otroškem vrtcu in dvojezični ljudski šoli tudi v Celovcu, kjer se naseljuje vedno več mladih slovenskih družin.

Pred letom je prevzelo skrb in organizacijo za pouk in telovadbo novoustanovljeno društvo „Naš otrok“, v katerem lahko sodeluje vsak, ki se zavzema za upoštevanje materinega jezika, za ustrezno dvojezično

vzgojo in izobraževanje že najmlajših s primerno urejenim otroškim varstvom.

Društvo si je od vsega začetka zastavilo cilj, da ustanovi dvojezični otroški vrtec, ker bi bilo neodgovorno čakati na trenutek, ko bodo oblasti spoznale, da so dolžne urediti dvojezične otroške vrtce.

Društvo „Naš otrok“ je vzelo v najem primerne prostore v Mohorjevi hiši v Celovcu in jih bo do 1. oktobra letos preuredilo za potrebe vrtca. Vprašanje strokovnega vodstva otroškega vrtca je tudi že rešeno. Otroški vrtec bo celodnevni, možen pa je tudi poldnevni obisk.

Opozarjamo torej vse starše, ki želijo svojim otrokom zagotoviti ustrezno varstvo in dvojezično vzgojo v otroškem vrtcu, na to edinstveno ponudbo. Pri-

spevek staršev bo približno enak, kot ga zahtevajo občinski vrtci v Celovcu.

Otvoritev otroškega vrtca je predvidena za 2. oktober 1978.

Prosimo za prijave na naslov predsednice društva „Naš otrok“: Marija Šikoronja, Verdagasse 15, 9020 Klagenfurt/Celovec.

*

Društvo „Naš otrok“ razpisuje delovno mesto pomočnice otroške vrtnarice.

Pogoji: obvladanje slovenščine in nemščine. Praksa pri vzgojnem delu z otroki zaželena. Nastavitev s 1. oktobrom 1978. Zaposlitev bo celodnevna. Plača po dogovoru.

Zainteresirane prosimo, da se obrnejo na naslov predsednice društva „Naš otrok“, Marija Šikoronja, Verdagasse 15, 9020 Klagenfurt/Celovec.

„Slovesnost“ požarne brambe na Radišah:

Kakšna je naloga požarnih bramb? Služiti domačinom ali pa namerno ponemčevati južnokoroške vasi?

Požarne brambe igrajo v naši družbi koristno in važno vlogo. Mislimo, da se ni treba o koristnosti ter važnosti teh ustanov razpisati. Vsekakor naj bi požarna bramba predstavljala skupnost vseh občanov, ki si ob priliki nesreč in katastrof med seboj pomagajo, ne oziraje se na katerekoli politične ter narodne razlike.

Minulo nedeljo je prostovoljna požarna bramba Radiše vabila na blagoslovitev orožarnice in novega vozila. Sploh imajo razne požarne brambe v teh tednih „glavno sezo-

no“, kar med drugim dokazujejo številne blagoslovitve ter veselice (Feuerwehrfest). Pokroviteljstvo za prireditev na Radišah sta imela deželni glavar Wagner in župan žrelske občine, Dobernigg. Hoteli so mogočno praznovati, kar bi radiška požarna bramba kot koristna ustanova tudi zaslužila. Toda pravega praznika minulo nedeljo na Radišah niso doživeli, tudi niso mogli doživeti: saj se velik del Radišanov ni udeležil te slovesnosti!

Zakaj? Svečanost je bila namreč izključno v nemščini. Priredi-

telji niso hoteli upoštevati domačinov-Slovencev. Tudi domači pevski zbor ni smel sooblikovati blagoslovitve, ki jo je opravil neki č. g. Achatschitsch ob asistenci domačega župnika — prav tako izključno v nemščini.

Slavnostni govornik, deželni glavar Wagner je poudarjal toleranco ter menil, da je treba „zmagati, s tem ko popuščamo.“ („Durch Nachgeben siegen!“) Kako more deželni glavar nasloviti take in podobne zahteve na domačine, ko pa jih pristojni krogi izključujejo iz družbe, jih potiskajo ob zid, jim onemogočajo sodelovanje konkretno pri tej slovesnosti — skratka: delajo tako, kot bi Slovencev na Koroškem sploh ne bilo? Zakaj „popustljivi“ deželni glavar ni skušal doseči pri prirediteljih, da bi le-ti dopustili n. pr. nastop domačega pevskega zbora?

Nadalje: vprašamo Achatschitscha, zlasti pa tudi koroško Cerkev, kako resno jemljeta sploh določila sinode?

Zakaj stavimo ta vprašanja, ki niso nova? Zavedati se moramo, da — kot smo že zgoraj zapisali — predstavljajo požarne brambe ne samo koristne družbene organizacije, temveč na žalost tudi ustanovo, ki jo na Koroškem večinoma zlorablja za germanizacijo?! Zato se moram tudi vprašati: ali posvečamo temu tudi primerno pozornost... ?!

(Opozarjamo, da objavljamo na 8. strani reportažo o 50-letnici požarne brambe Rikarja vas!)

V nedeljo 10. septembra

PRAZNIK Našega tednika

- s celodnevним sporedom -

sodelujejo znani pevski zbori, folklorne skupine, tamburaši, zabavni ansambli iz Koroške, Dunaja, SR Slovenije in Hrvaške ter iz dežele Furlanije-Juljske krajine v Italiji

11.00 - godba na pihala, otvoritev razstave fotografij in zamejskega tiska
14.30 - svečana akademija; govori predsednik NSKS dr. Matevž Grlec
20.00 - ples

v šotoru pri Šoštarju v Globasnici

V soboto, 9. sept. 1978, boste lahko od 9.—10. ure poslušali slovensko radijsko oddajo „Pri nas na Koroškem“. Snemanje te oddaje bo v četrtek, 7. septembra 1978, ob 19.45 uri. Brezplačne vstopnice za obisk javnega snemanja lahko dobite od ponedeljka, 4. sept. naprej pri vratarju celovskega radia, Spohnheimerstraße 13.

PRIPADNIK RAF V IZRAELU

● Član organizacije „frakcije rdeče armade“ (RAF) skupine Baader-Meinhof in eden izmed vodij skupine, ki je napadla sedež OPEC na Dunaju Hans Joachim Klein, je v naselju v puščavski pokrajini Negev pod nadzorstvom izraelske tajne službe. To je sporočil pariški časnik *Aurore*, ki nadalje navaja, da je Klein, ki je skrivnostno izginil aprila lani, privolil, da v zameno za izraelsko varstvo sporoči tajni službi v Tel Avivu vse, kar ve o mednarodnem terorizmu.

MOGOČEN SPREJEM

● Predsedniku CK KP Kitajske, Hua Kuo-fengu so nedavno pripravili v glavnem mestu Romunije sprejem z najvišjimi častmi, ki jih tu izkazujejo tujim državljanom. Na ulicah Bukarešte je bilo več kot pol milijona ljudi, ki so prišli pozdravit kitajskega predsednika ob njegovem prvem obisku v njihovi deželi. Na letališču v Bukarešti je predsednika kitajske KP pozdravil Nicolae Ceausescu, prisotni pa so bili tudi najvišji državni in partijski funkcionarji.

USMRTITEV PRELOŽENA

● Ciprsko vrhovno sodišče je sklenilo, da preloži izvršitev smrtno kazni nad Arabcema, ki sta v začetku letošnjega leta v Nikoziji ubila uglednega egiptovskega politika in publicista Josefa el Sebaia. S tem je sodišče upoštevalo zahtevo obrambe, ki je za razlog preložitve navedla, da bi ciprski predsednik Spiros Kiprianu imel dovolj časa pretehtati prošnjo za pomilostitev. V Cipru ima šef države edini pravico spremeniti smrtno kazen v do smrtno ječo.

BEGIN: DELNI SPORAZUMI

● Izraelska vlada bo sprejela novo stališče pred trojnim sestankom, ki bo 5. septembra v Camp Davidu, je izjavil premier Begin po današnji vladni seji. „Začeli smo sila resno debato,“ je dejal Begin in pristavil, da tudi sam razmišlja o delnih končnih mirovnihih sporazumih, ki naj bi bili alternativa splošnemu mirovnemu sporazumu na Bližnjem vzhodu. Izraelski predsednik podrobneje ni govoril o svojem predlogu.

POLICIJA ARETIRALA VIKTORJA EMANUELA

● Po nalogu preiskovalnega sodnika iz Ajaccia na Korziki je policija nedavno aretirala sina zadnjega italijanskega kralja, princa Viktorja Emanuela, ki je obtožen, da je s puško hudo ranil nemškega turista in nedovoljene posesti orožja. Kot je znano, se je „prestolonaslednik“ spri z nekim Italijanom, iz tega je nastal pretep, v katerem je Viktor Emanuel potegnil puško in dvakrat ustrelil.

Ob robu povedano:

Dobra akcija gradiščanskih Hrvatov

Odbor za pravice gradiščanskih Hrvatov je konec tedna organiziral široko akcijo, da bi avstrijski radio in televizija končno uvedla oddaje za gradiščanske Hrvate. Več krajev v deželi Gradiščanski je prepletenih s plakati z velikimi napismi: „Hrvati zahtevajo radijske oddaje“.

V začetku septembra bodo takšne plakate razobesili tudi na Dunaju in še v nekaterih mestih.

To zahtevo gradiščanskih Hrvatov že več kot deset let zavrača avstrijska RTV (ORF), češ da vse dotlej, dokler obstajajo združeni radijski studii za Dunaj, Spodnjo Avstrijo in Gradišče, ne more biti govora o uvedbi posebnih oddaj za Hrvate. Direktor studia za Gradiščansko je celo izjavil, da ne bo nobenih težav za uvedbo hrvaških oddaj, ko bodo določeni in razporejeni valovi med temi tremi oddajami. Toda septembra lani, ko je bil ustanovljen poseben studio za Gradišče, tamkajšnji Hrvati niso dobili svojih oddaj, ki jim jih zagotavlja avstrijska državna pogodba.

Koroški Slovenci v polni meri podpiramo te več kot upravičene zahteve naših hrvaških prijateljev na Gradiščanskem. Mislimo, da ni treba posebej poudarjati pomena lastnih radijskih oddaj za vsako

Zadnji ponedeljek so Beograščani pripravili predsedniku vlade in partije LR Kitajske Hua Kuo-fengu triumfalen sprejem. Visoki kitajski gost bo preživel v naši sosednji državi dober teden. Obisku predsednika kitajske partije in vlade Hua Kuo-fenga v Jugoslaviji in njegovim pogovorom s predsednikom Titom, ki uživa na Kitajskem izreden ugled in avtoriteto kot borec, državnik in humanist, posvečajo v Pekingu izredno pozornost.

Kitajska javnost je podrobno seznanjena z obiskom svoje delegacije v Jugoslaviji, k čemur je nedvomno prispeval tudi tisk, ki je v minulem mesecu dni objavil vrsto pomembnih prispevkov o SFRJ, med drugim tudi vsestranski članek o podobi in vlogi predsednika Tita pri socialistični graditvi Jugoslavije.

Pred obiskom se pekinška pričakovanja navezujejo na tri poglavitne elemente: prvič, pričakujejo,

manjšino, česar se med drugim zlasti še zavedajo Južni Tirolci. Tem bolj smo „poučeni“, kako morejo sploh dotične avstrijske oblasti govoriti o neki enakopravnosti manjšin v Avstriji, ko pa v tem primeru gradiščanskim Hrvatom nočejo omogočiti nekaj, kar bi moralo biti samo ob sebi razumljivo!

Visoki državni obisk v Jugoslaviji

da bodo pogovori o dvostranskih vprašanjih prispevali k nadaljnjemu vsestranskemu razvoju odnosov med deželama, drugič, pričani so, da bo izmenjava mnenj o aktualnem svetovnem položaju pomembna za krepitev progresivnih sil po svetu, in tretjič, sodijo, da bo boljše poznavanje jugoslovanskega samoupravnega sistema omogočilo kitajskim gostom popolnejši pregled nad potmi družbene preobrazbe socialistične Jugoslavije, seveda ne zato, da bi prenašali ali posnemali izkušnje, marveč zaradi tega, ker ima tudi Kitajska v svojem razvoju podobne probleme.

Sporni Rommel

Po ostavki Filbingerja, predsednika deželne vlade pokrajine Baden-Württemberg, zaradi nacistične preteklosti, ima največ možnosti za ta položaj župan Stuttgarta Manfred Rommel, sin „puščavske lisice“ feldmaršala Erwina Rommla.

Župan Rommel je sicer zelo močna osebnost krščansko-demokratske stranke, vendar pa mu zdaj številni desničarji vse bolj očitajo nekatere stvari, ki jih je storil lani, v času, ko so po eskalaciji terorizma desničarji zagovarjali neko vrsto lova na simpatizerje terorja pa tudi na kritične intelektualce nasploh.

Navrh vsega pa je župan še določil, da je treba vse tri teroriste po njihovem tragičnem koncu v zaporu pokopati na mestnem pokopališču, čeprav

so temu nasprotovali nekateri „pošteni nemški državljani“.

V teh dneh, tik pred volitvami kandidata za predsednika deželne vlade, pa je prišlo še do enega dogodka, ki njegovim strankarskim prijateljem iz CDU ni všeč. V mestnem gledališču bi morali uprizoriti dramo Rolfa Hochhutha *Pravniki*. In prav Hochhuth je bil tisti, ki je zrušil do pred kratkim vsemogočnega Filbingerja.

Pisatelj je odkril, da je Filbinger med vojno kot vojaški tožilec ali sodnik v Hitlerjevi morarici sodeloval pri smrtni obsodbi štirih nemških vojakov protifašistov. Prav tako je Filbinger veliko vojakov preganjal prav do konca vojne.

Za zdaj še ni znano, ali bodo to gledališko delo o Filbingerju uprizorili in v kolikšni meri bo vse to škodovalo Rommulu.

Pekinska televizija bo imela med obiskom Hua Kuo-fenga vsak dan na programu posebne oddaje iz Jugoslavije. Televizija bo pokazala tudi več jugoslovanskih filmov.

Dunajski delež

Dunajska diplomacija je veliko pripomogla k temu, da se bodo v Camp Davidu srečali Sadat, Begin in Carter, poudarjajo v političnih krogih avstrijskega glavnega mesta. Zlasti opozarjajo na pobudo avstrijskega kanclerja Kreiskega za srečanja egiptovskega predsednika Sadata z vodjo izraelske opozicije Peresom in izraelskim zunanjim ministrom Weizmanom. Sestanka sta bila julija letos v Salzburgu.

Na Dunaju pravijo za Sadata, da je „stalni avstrijski politični gost“, kar je minuli ponedeljek po svoje potrdil tudi kancler Kreisky, ko je izjavil, da ima s Sadatom skoraj vsak dan zvezo.

Na Dunaju so tudi potrdili vest, da bo prišel egiptovski predsednik Sadat po sestanku z ameriškim predsednikom Carterjem in izraelskim premierom Beginom v Salzburg na „dvodnevni oddih“. Tukaj se bo spet srečal s kanclerjem Kreiskim in mu poročal, kako je bilo v Camp Davidu.

Kreisky je o srečanju v Camp Davidu izjavil, da si ne more misliti, da bi bil ta sestanek brez rezultatov.

Aus dem Wilajet Kärnten

Wie es das Landesgericht Klagenfurt mit den ewigen, heiligen Prinzipien des Rechtes hält, beweist der Umstand, daß die Schwentner'sche Formel zur Beugung des nationalen Rechtes der Kärntner Slowenen noch heute praktiziert wird!

7.

In der Rechtssache zweier Parteien aus der slowenischen Gegend von Bleiburg hat am 16. 5. 1908 auf Grund der Slowenischen Berufungsschrift der einen Partei die Berufungs-verhandlung Bc II 45/8 vor dem Landesgericht Klagenfurt stattgefunden. Für den Berufungswerber erschien ein slowenischer Vertreter, der Berufungsgegner persönlich ohne Vertreter. Als nun der slowenische Anwalt die slowenische Berufungsschrift im slowenischen Vortrag zu begründen begann, wurde er sofort vom Vorsitzenden, L. G. R. Schwentner unterbrochen mit der Bemerkung, daß nach den für Kärnten geltenden sprachlichen Verordnungen die Voraussetzungen für den slowenischen Vortrag nicht gegeben seien. Auf Begehren des slowenischen Vertreters wurde festgestellt, daß der anwesende Berufungsgegner nur der slowenischen Sprache mächtig ist. Der Berufungsgegner war wie gesagt zur Verhandlung nicht erschienen, ist übrigens der deutschen Sprache auch nicht mächtig. Trotzdem faßte der Senat den Beschluß, daß der slowenische Vertreter sich der deutschen Sprache bedienen müsse. Man vergleiche damit den oben angeführten Bericht desselben Landesgerichtes über die sprachliche Übung an das Oberlandesgericht! Man macht es eben wie man es gerade braucht, um den slowenischen Vortrag zu verhindern. Konsequenz ist Nebensache. So mußte also die Berufung in deutscher Sprache vorgetragen werden. Der Berufungs-

gegner verstand kein Wort davon; da er ohne Vertreter war, war er der reine masculus pictus.

8.

Über ein weiteres klassisches Beispiel kärntnerischer Justizpflege war in der Nr. 144 des in Prag erscheinenden Tagblattes Union vom 26. 5. 1909 folgender Bericht zu lesen, der sich auf die Streitsache Bc II 1048 des Landesgerichtes Klagenfurt bezieht. Der Bericht lautet:

„Zur Rechtspflege in Kärnten. Die skandalösen Zustände bei den Kärntner Gerichten in sprachlicher Beziehung können kaum noch drastischer illustriert werden, als durch den nachfolgenden Vorfall. Klagt da ein stockslovenischer Bauer aus der Ferlacher Gegend einen in der dortigen Gegend begüterten deutschen Gutsbesitzer wegen eines Grenzstreites. Der Klagenfurter slowenische Advokat Dr. J. Brejc bringt für den Kläger eine in slowenischer Sprache abgefaßte Berufungsschrift ein und will bei der Berufungsverhandlung vor dem Landesgericht in Klagenfurt dieselbe in slowenischer Sprache begründen. Da erhebt sich der Vertreter des deutschen Gutsbesitzers namens Dr. Knapitsch und protestiert gegen den Zulaß des slowenischen Vortrages mit der Begründung, daß er zwar den slowenischen Kärntnerdialekt verstehe, hingegen der slowenischen Schriftsprache nicht soweit mächtig sei, um den Ausführungen des Dr. Brejc „verlässlich“ folgen zu können. Trotz der notorischen Tatsache, daß dieser „deutsche“ Advokat slowenischer Abkunft, ein geborener Laibacher ist und die slowenische Schriftsprache besser beherrscht als die sämtlichen, für die Amtierung auch in slowenischer Sprache qualifizierten Beamten des Klagenfurter Landesgerichtes, faßte der Senat ohne jedwede weitere Erhebung

auf diese bloße beweislose und durch die Notorität zugleich schon widerlegte Erklärung des „strammen“ deutschen Advokaten bereitwilligst den Beschluß, dem slowenischen Advokaten den slowenischen Vortrag zu verbieten. Ein Antrag des Dr. Brejc auf Vertagung der Verhandlung bis zur Entscheidung über den gegen diesen Beschluß einzubringenden Rekurs wurde abgelehnt. Die Verhandlung wurde sohin in deutscher Sprache durchgeführt. Dr. Brejc brachte den Rekurs an den obersten Gerichtshof ein. Darin bot er nun den prozeßordnungsmäßigen Beweis an, daß Dr. Knapitsch nicht bloß ein geborener Laibacher ist, sondern auch in Laibach die Volksschule und das Gymnasium besucht hat, daß derselbe durch viele Jahre Konzipient in Untersteiermark gewesen und bei den dortigen Gerichten mit den slowenischen Advokaten, die sich natürlich nur der slowenischen Sprache bedienen, anstandslos und ohne Widerspruch verhandelt, slowenische Protokolle unterschrieben habe usw., ja daß der Mann sogar Besitzer eines Maturitätszeugnisses aus der slowenischen Sprache sei! Einen maßgebenderen Beweis für die Kenntnis einer Sprache kann es füglich nicht mehr geben. Es war hiemit der zwingende Nachweis erbracht, daß der deutsche Advokat die hinreichende Kenntnis der slowenischen Sprache mutwillig abgelehnet hat, nur um dem Gericht eine Handhabe zur Verhinderung des slowenischen Vortrages zu geben. Bei dieser Sachlage durfte man auf die Entscheidung des obersten Gerichtshofes in der Tat gespannt sein. Und sie hat auch die Erwartungen beider Teile übertroffen. Denn der oberste Gerichtshof entschied: „Der Rekurs wird als unzulässig zurückgewiesen, weil derselbe gegen eine prozeßleitende Verfügung des Berufungssenates gerichtet ist, gegen welche Entscheidung ein abgesondertes Rechtsmittel nicht zulässig ist (§ 186 Z. P. O.)“.

(Dalje)

„KALIŠE SO ENO SAMO POVA-BILO K PETJU, IGRI, SMEHU IN ZABAVI...“ JE ZAPISAL UDELEŽENEC POČITNIŠKEGA SREČANJA LETA 1972 V SVOJE SPOMINE NA NEPOZABNE POČITNICE NA VSEM MLAJŠIM KOROŠKIM SLOVENCEM ZNANIH KALIŠAH NA ŠAJDI NAD SELAMI.

ZAMISEL JE IMELA DORICA STICKER, KI ZDAJ VODI KOT GA. SABOTNIK ZELO USPEŠNI TAM-BURAŠKI ANSAMBEL V HODIŠAH, REALIZACIJO TE IDEJE PA JE PREVZEL NJEN BRAT PETER STICKER, ZDAJ DUHOVNIK NA PEČNICI OB BAŠKEM JEZERU. ŽE ENAJSTIČ SE JE ZBRALA

LETOS PRVI TEDEN AVGUSTA SKUPINA DEKLET IZ RAZNIH PRE-DELOV DVOJEZIČNEGA OZEMLJA NA GORSKI KMETIJI KALIŠE, KI JO DA NA RAZPOLAGO DRUŽINA OLIP, PD. UŽNIKOVA IN S TEM NADALJUJE ZVESTO OČETOVO — KALIŠNIKOVO — TRADICIJO.

Repica — hrušče — čompe:

Počitnice na Kališah

Ko sem malo pobrskal po časopisu, moram priznati, da sem zelo slabo informiran o tej akciji, ki jo izvaja župnik Peter Sticker s pomočjo prijateljev mladine. Kar tako mimogred se je nabralo lepo število oseb, ki so v teh 11 letih sodelovale kot voditeljice ali voditelji: Milka Olip, Hanca Gotthard, Barbara Markitz, Sabina Kresnik, Nanti Olip, Martin Pandel, Miha Zablatic, Milena Pipp, Magda Koren, Nežika Pinter, to je samo nekaj imen, ki so se z drugimi globoko vtisnile v mnoga srca naših mladincev. Za dobro jedajočo in pijačo so skrbele med drugim Mili Cvelf, ga. Sima, roj. Riegl, Zalka Komar in Marija Sitter-Klemenjak.

Martin Pandel, nastavljenec Doma prosvete v Tinjah, je letos zaključil celovško Pedagoško akademijo in se je že kot otrok navdušil za „počitnice na Kališah“. Letos je bil že tretjič voditelj: „Namen tega dela je v tem, da se otroci iz raznih far našega ozemlja spoznajo in se privadijo pri igri in v razgovoru slovenščine oziroma da svoje znanje izpopolnijo. Tako vzamemo po navadi nekaj fantov iz kake podjunske fare, nekaj iz Roža in nekaj z Zile. Vsako leto menjamo te fare, tako, da pridejo s časom vsi fantje, ki upravljajo po navadi službo ministranta domače fare, na vrsto. Dekliška skupina je podobno sestavljena; skupno jih je bilo letos 55 udeležencev in udeleženk našega tabora.“ Dnevni program je strogo načrtan: od jutranje telovadbe do večerne filmske predstave je treba prevzeti več obveznosti, ker si skupina sama oskrbuje svoje prostore ter urejuje dnevni program. Letna olimpiada je prav tako že tradicionalna kot izlet na Obir, katerega se udeležijo tudi najmlajši udeleženci. Maša na Sedlcu in sprehodi po naravi ter razne družabne igre na prostem in pri slabem vremenu izpopolnjujejo teden dni tako, da se po navadi nobenemu ne mudi domov v domačo faro.

Letos so se fantje prvič poskusili kot reporterji „radia Kališe“;

dnevno so sestavili večerno oddajo o življenju na Kališah in v domačem kraju. „Oddaje“ so bile zelo pestre in so jih vsi zelo radi poslušali.

Zakaj pripeljejo starši svoje otroke na Kališe? „Otroci pridejo predvsem zaradi prijetne družbe v naš krog. Starši pa so veseli, da otroci spoznajo tukaj tudi skromno življenje — danes, ko vse živi v izobilju, ko imajo otroci že vsega preveč,“ meni Micka Demšar, ki je letos že tretjič prevzela skrb za prehrano tabornikov. Zakaj si pre-

zaključila strokovno šolo za gospodinjstvo poklice v Šentpetru pri Šentjakobu v Rožu; tam se je najbrž naučila tako dobro kuhati, da je naslovil lani nek Hanzej svoje poročilo o Kališah prav z himno na Mickino kuhinjo „Tam v dišečem raju...“ Tudi zastopnika NT sta okusila dobrote Mickine kuhinje in ji morata izpovedati svoje priznanje. Desna roka Micke je bila letos prvič Helena Valeško, sestra letošnjega novomašnika, ki je hodila v velikovško gimnazijo in zdaj študira na Socialni akademiji

Otroci so se letos zbrali že enajstič na Kališah.

vzela to nalogo? „Prosili so me, pa sem šla. Rada imam otroke in veseli me, če morem malo pomagati, tako držimo stroške zelo nizko, ker imajo starši naših otrok dovolj drugih skrbi in plačil in ne bi marsikateri otrok moral ostati doma, če bi preveč stalo.“ Kupijo samo sladkor, moko, začimbe in tu in tam nekaj sladkorčkov za nagrade, ostalo pa pripeljejo starši in voditelji ter kuharice same. Micka Demšar, nastavljenka Dušnopastirskega urada v Celovcu, je

v St. Pöltnu. Fantje so jo tako navdušili, da se bo tudi prihodnje leto rada odzvala povabilu v kališnikovo kuhinjo.

Kako pa s honorarjem? Vsi so ostrmeli, Micka se je pa le opogumila: „Najlepši honorar je, da se otroci že mesece pred odhodom veselijo na Kališe in se pri vsakem srečanju radi spominjajo na tukaj preživete dneve. Delamo seveda zastonj!“

Drugi voditelj letošnjih počitnic Janko Merkač služi vojaški rok v obliki civilne službe pri Katoliški mladini in tudi že nekaj let brezplačno sodeluje s Petrom Stickerjem: „Tukaj zbiramo po večini take, ki sicer ne bi šli na nobeno letovanje, ker si starši tega ne morejo privoščiti. Živimo zelo preprosto, kar je najbrž vzrok temu, da se ustvari zelo dobro skupinska zavest.“ Posebnega programa za pospeševanje slovenščine sicer nimajo, pač pa govorijo voditelji izključno slovensko in s tem privadijo v najkrajšem času tudi otroke do pogovora v slovenskem jeziku. Nova uvedba letošnjega leta — ORF-studio „radio Kališe“ — je dober način pospeševanja slovenščine; ker se pred in za mikrofonom vsakdo potrudil, da govori v jeziku „oddaje“. Prihodnje leto nameravajo tudi predvajati slovenske filme, ki jih letos še niso imeli na razpolago.

Skupinska slika veselih in zadovoljnih fantov.

Ob koncu še spisek, ki sta ga pripravila Janez Gregorič iz Globasnice in Martin Koren iz Loč, ki oba obiskujeta gimnazijo za Slovence v Celovcu: Tedensko doživetje na Kališah.

„Zadnje dneve šolskega leta sva se odločila, da bova šla za teden dni na Kališe.

V sredo, 8. avgusta, sva se spet srečala na Kališah, poiskala sva si primerno posteljo in ju preoblekla. Nato sva se spočila do južine. Potem sva si z znanci ogledala malo okolico, zvečer smo se razdelili v skupine. Vsaka je dobila svoje ime. Zvečer smo videli film in kar šli spat. Zjutraj nas je Janko zbudil in nato smo delali jutranjo telovadbo. Potem smo šli k zajezu. Ker smo imeli eno uro zamude, je južina še bolj „dišala“. Popoldan smo imeli na programu skupne igre. V soboto smo šli že ob 8. uri zjutraj na Obir in smo ob 12. uri že dospeli do cilja. Po malici, ki jo je nesel Martin v velikem nahrbtniku, smo si ogledali Podjuno. V nedeljo je bilo slabo vreme, šli smo k sv. maši v farno cerkev v Sele in peš domov. Popoldne smo ostali doma in prepevali lepe slovenske pesmi. V ponedeljek in torek smo imeli Kališnikovo olimpiado, v torek zvečer smo naredili taborni ogenj in pri tem razdelili olimpijske in delovne nagrade. Sreda je bila posvečena slikanju in maši, ki jo je imel novomašnik. V četrtek smo lepo pospravili postelje in smo dobili od Micke in Lenčke še dobro kosilo. Nato smo šli domov.“

F. K.

Dorica Sabotnik (zgoraj) in njen brat Peter Sticker, zdaj duhovnik na Pečnici, sta imela zamisel tega sila koristnega in uspešnega počitniškega srečanja na Kališah. Letos se je otroška mladina zbrala že enajstič na tej gorski kmetiji.

Helena (levo) in Micka (desno) skrbita za lačne želodce.

Dekliška skupina: Posebna zahvala gre Milki Cvelf.

Rož - Podjuna - Žilja

LIBUČE

● Zadnje nedeljo je praznovala Hanca Jelen, pd. Volinova mati iz Zgornjih Libuč svoj sedemdesetletni rojstni dan. V ta namen so se zbrali na Volinovem domu vsi ožji sorodniki ter znanci, da bi skupno z jubilarke praznovali ta visoki življenjski jubilej. K številnim iskrenim čestitkam se uredništvo Našega tednika rade volje priključuje!

PLIBERK

● Pliberška mladina je pred dobrim tednom obiskala gradiščanske Hrvate. Ob 4. uri zjutraj se je nad 50 mladincev odpeljalo s Sienčnikovim avtobusom preko Štajerske na Gradiščansko, kjer jih je med drugim sprejel dir. Kornfeind na sedežu Hrvaškega kulturnega društva v Železnem. V številnih razgovorih s predstavniki ter pripadniki gradiščanskih Hrvatov so lahko mladi pliberški občani podrobneje spoznali problematiko te manjšine. Vsekakor je bil ta smiselni izlet, ki sta ga vodila Mirko Perč ter Borut Sommeregger, popoln uspeh!

ŠKOCIJAN

● Krajevno združenje Zveze slovenske mladine Škocijan vabi na pripravljani seminar o vodenju in organizaciji mladinske akcije, ki bo v soboto, 26. avgusta 1978, od 9. do 17. ure v gostilni Franc Picej v Zgornjih Žamanjah.

Namen seminarja je usposobiti člane ZSM in drugo mladino, da uspešno sodelujejo pri gradnji kulturnega doma SPD „Danica“ v Šentprimozu v Podjuni. V zvezi s to gradnjo pripravlja Krajevno združenje ZSM v Škocijanu mladinsko delovno akcijo, ki bo trajala od 11. septembra do 11. oktobra 1978. Mladinsko akcijo, ki je prva takšne vrste pri nas na Koroškem, bo podprla s svojo udeležbo tudi Zveza socialistične mladine Jugoslavije.

Prepričani smo, da bo ta delovna akcija pozitivno vplivala na nadaljnjo aktivnost mladine.

Pomagajmo pomagati, zato pridite v čim večjem številu na pripravljani seminar!

HODIŠE

● Domače prosvetno društvo „Zvezda“ je zadnji petek priredilo pri Čimžarju poletno noč. Sodelovala sta tamburaška skupina iz Hodiš (pod vodstvom Dorice Sabotnik) ter ansambel „The Spiders“ iz Železne Kaple (vodi Peter Kuchar ml.), ki je igral za ples. Domačini ter tudi tuji gostje so se na tej poletni noči, katere organizacijsko breme je predvsem nosil Toni Miksche, prijetno zabavali.

● Nedavno je priredil hotel „Korotan“ kulturno prireditve, s katero so oblikovalci tega večera predvsem hoteli seznaniti goste-tujce o kulturi ter problemih slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem. Na tej uspešni prireditvi sta nastopala folklorna skupina „Zarja“ iz Železne Kaple pod vodstvom Milene Kuhar in Traudi Urschitz ter znan ženski oktet iz Obirskega, ki ga vodi Valentin Polanšek. Valentin Polanšek je skrbel tudi za povezavo ter v svojem govoru poudaril, da si manjšina zelo prizadeva, da bi ohranila slovensko kulturo.

ŽELEZNA KAPLA

● KZ ZSM Železna Kapla je zadnjo soboto priredilo večer z znanim ansamblom „Pepel in kri“ iz Ljubljane. Geslo prireditve, katere sta se med drugim udeležila predsednik NSKS dr. Matevž Grilc ter tajnik ZSO dipl. inž. F. Wieser, je bilo: „Enakopravnost — most prijateljstva“.

Lepa slovesnost na Radišah

Dne 19. avgusta je sestra Majda Hribernik iz Trsta obhajala svoj srebrni jubilej. Zbrali so se skoraj vsi ožji sorodniki, da spremljajo jubilarke k oltarju župne cerkve na Radišah. Slovesnost je vodil domači župnik g. Ludvik Jank. Med sveto daritvijo je obnovila redovne obljube. Z zahvalno pesmijo smo se Bogu zahvalili za vse, kar je po sestri Majdi dobrega podelil. Bratski agape je prelepo slovesnost zaključil.

S. Majda Hribernik se je rodila 30. 9. 1931 na Radišah kot najstarejša hči številne in zavedne slovenske družine. Oče, posestnik in kmet, je vzgajal otroke v spoštovanju in ljubezni do doma. Še živeča mati, globokoverna žena in pridna gospodinja jim je dajala

zglede lepega krščanskega življenja. Mlada Mici, kakor so jo doma imenovali, je morala že v mladih letih pridno pomagati pri gospodinjstvu, obdelovanju kmetije in skrbeti za mlajše brate in sestre.

Za časa nacizma je bila družina pregnana z domače zemlje, kjer je mlada Marija odraščala in trpela za svojo narodno zavest. Po vojni se je vrnila s svojimi nazaj na opustošeni rodni dom. Treba je bilo znova zavhati rokave in pridno delati. Zdaj gospodari njen neumoren brat z družino na lepo urejenem posestvu.

Kot dekle je šla v Šentjakob na gospodnjiški tečaj, kjer je začutila veselje do redovnega poklica in kmalu vstopila.

Kmalu za tem je bila 8. septem-

bra 1953 v Grottaferrati pri Rimu preoblečena in dobila redovno ime Majda. Kot mlada sestra je delovala v raznih hišah tržaške province in se povsod uveljavila kot dobra, pridna in skrbna gospodinja in sposobna kuharica. Zato so ji predstojnice zaupale vodstvo kuharskih tečajev v tržaški in goriški okolici, za dobo 3 let pa tudi funkcijo prednice v Beli peči.

Zadnje leto je to stroko tudi poučevala na slovenski šoli pri Sv. Ivanu v Trstu oziroma na slovenskem učiteljskišču. Povsod so jo dekleta vzljubila, jo spoštovala in se ji izkazala hvaležna za vse, kar jim je s svojim obširnimi znanjem in s svojo spretnostjo koristnega nudila pri pripravi na bodoče življenje in bodočo družinsko srečo.

Sestri Majdi iskreno čestitamo in ji želimo, naj še veliko dobrega naredi za našo drago primorsko mladino!

šport

TRDNJA VAS — DSG SELE 1:3 (1:0)

Selani so v letošnji sezoni dobro začeli: v svoji prvi tekmi so na „tujem“ premagali moštvo iz Trdne vasi, pri čemer je treba poudariti, da so zmagali bolj prepričljivo kot je to morda razvidno iz rezultata. Sicer je imela „selska obramba“ obramba Selanov nekaj težav, medtem ko se je vratar Marič nekajkrat močno izkazal. Napadalci pa so imeli gotovo precej smole, sicer bi morali z njihovimi nevarnimi streli večkrat zadeti mrežo.

Gole za Selano so dali: **Zdravko Oraže, Flori Jug in Peter Olip**. DSG Sele je igralo v sledeči postavi: Marič, N. Dovjak, A. Dovjak, O. Travnik, E. Travnik, N. Olip, P. Olip, St. Olip, Oraže, Jug, Kelih.

SAK I — TINJE I 2:3 (2:0)

Zelo nesrečno je izgubil SAK I v soboto, 19. avgusta, dve točki v 1. kolu nogometnega prvenstva.

Požarna bramba praznuje 50-letnico

(Nadaljevanje z 8. strani)

hvaležnost in jim želimo, da bi bili še dolgo zdravi med nami.

Lahko rečemo, da so kazali politiki za to slavlje rikarške požarne brambe zelo malo zanimanja. Udeležila sta se ga samo deželni poslanec Uster in župan Posod, ki pa je tudi sam poveljnik odseka požarne brambe na Miklavčevem. Kot SPÖ-funkcionar ima župan Posod najbrž rajši ÖVP-poslanca Usterja, kakor SPÖ-poslanca Lubasa, katerega smo na predvečer videli v Železni Kapli. Lubas bi prav gotovo lahko prišel v Rikarjo vas, posebej še, ker so slavljenci — ustanovni člani — bili povečinioma zaposleni v tovarni celuloze v Rebrici, kjer je on predsednik sindikata. Zares majhna kulisa za tako slavlje in tako velik idealizem.

Razpisujemo mesto urednika „Našega tednika“ za takojšnji vstop v službo.

Pogoj: perfektno znanje slovensčine in nemščine.

Praksa zaželjena. Ponudbe z lastnoročno napisanim življenjepisom pošljite do 30. 9. 1978 na predsedstvo Narodnega sveta koroških Slovencev, Viktringer Ring 26, A-9020 Celovec/Klagenfurt.

Plača po dogovoru.

PRIREDITVE

VEČER SLOVENSKE PESMI

Prireditelj: SPD „Srce“ v Dobri vasi

Kraj: gostilna Hojnik v Mokrijah
Čas: sobota, 26. 8. 1978, ob 20. uri
Nastopajo:

Mešani zbor SPD „Srce“ iz Dobrle vasi
Moški zbor „Franc Leder-Lešičjak“ iz Štebna in Katarinski fantje.

SAMORASTNIKI

Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza v Celovcu

Kraj: na prostem (v bližini Vazarja) v Spodnjih Vinarah pri Šentprimozu v Podjuni

Čas: sobota, 26. 8. 1978, ob 19.30 in nedelja, 27. 8. 1978, ob 19.30

Ob slabem vremenu bo predstava teden dni pozneje (sobota, 2. 9. 1978, ob 19.30)

šport

Ekipa SAK je nastopila nervozno, ker sta manjkala Nužej Lampichler (bolan) in vratar Dodič. Tik pred polčasom je SAK povedel na 2:0. Oba gola je dal Martin Hobel. Bolj je čas potekal v 2. polčasu, bolj sigurno je zgledalo, da bo SAK prvič zmagal proti trdemu nasprotniku iz Tinj. Iz prostega strela so Tinjčani zblížali rezultat na 2:1. SAK je imel nekaj lepih priložnosti, a jih ni izkoristil. Dve minuti pred koncem pa so Tinjčani nepričakovano izenačili in povedli na 3:2, ker obramba SAK ni bila koncentrirana.

Postava: **Malle:** Rogl, Jakobič, **Woschitz,** J. Pandel; **Golec,** H. Wieser (Fera), **G. Zablatnik;** Polanšek, **Hobel,** Velik. **Tekmo je zelo objektivno sodil sodnik Trinker.**

SAK 21 — TINJE 21 3:1

Mlado moštvo SAK je imelo v prvih 30 minutah težave. Videlo se je, da niso imeli pripravljalnih tekem. Gole za SAK 21 so dali **Jurij Perč, Sommeregger, A. Waldhauser.** Marko Kupper je bil po par minutah poškodovan, ko ga je nasprotnik brcnil v obraz. V bolnici so mu zašili rano.

Postava: **Malle;** Krištof, F. Pandel, Rozman, M. Kupper (A. Waldhauser); **Hribar,** Zablatnik, M. Perč; **Kropivnik,** Sommeregger (S. Kupper), J. Perč.

DOM v TINJAH

DUHOVNE VAJE ZA DUHOVNIKE

Voditelj:

dr. Franc Kramberger iz Maribora

1. tečaj:

Od torka, 29. 8. 1978, ob 18. uri do petka, 1. 9. 1978, ob 13. uri (prvi petek — imate še lahko vsi doma večerne maše)

2. tečaj:

Od torka, 26. 9. 1978, ob 18. uri do petka, 29. 9. 1978, ob 13. uri
Za somaševanje prinesite albo, cingulum in štolo s seboj!

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 150.— din za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce štev. 2. 9065 Žrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.

Na sliki vidite znani narodno-zabavni ansambel „Alpski kvintet“ iz Jesenic. Kot je znano, bo nastopal na prazniku „Našega tednika“. Poleg koncerta bo igral tudi za ples! „Alpski kvintet je podobno uspešen kot Avsenik!

Že danes se zelo veselimo nastopa tega vrhunskega slovenskega narodnozabavnega ansambla, ki bo na prazniku „Našega tednika“ igral prvič med koroškimi Slovenci. Zato vsi 10. septembra v Globasnico!

Kat. dom prosvete SODALITAS vabi na **POLETNI TEČAJ ZA IZOBRAŽENCE**

Predavatelj:

škof dr. Vekoslav Grmič prof. dr. Jože Rajhman

Čas: od ponedeljka, 28. 8. 1978, ob 9. uri, do torka, 29. 8. 1978, ob 13. uri

Teme: Škof dr. Vekoslav Grmič: „Podoba Boga v industrijsko-tehnični kulturi“
Prof. dr. Jože Rajhman: „Upanje sekulariziranega človeka in krščansko upanje“
„Teološka govorica in sodobni človek“

„Nova pota slovenske evangelizacije“

Naš tradicionalni poletni tečaj za izobražence bo gotovo tudi za Vas (za Tebe) dobrodošla sprememba v počitniški ali dopustniški vsakdanjosti. Poleg razmišljanja in pogovora o aktualnih vprašanjih je važno tudi medsebojno srečanje v tinjskem vzdušju.

Opozorite in nagovorite, prosim, svoje znance in prijatelje na to tinjsko srečanje izobražencev. V okviru tečaja bo tudi odprtje razstave slikarja

g. Stanislava RAPOTCA

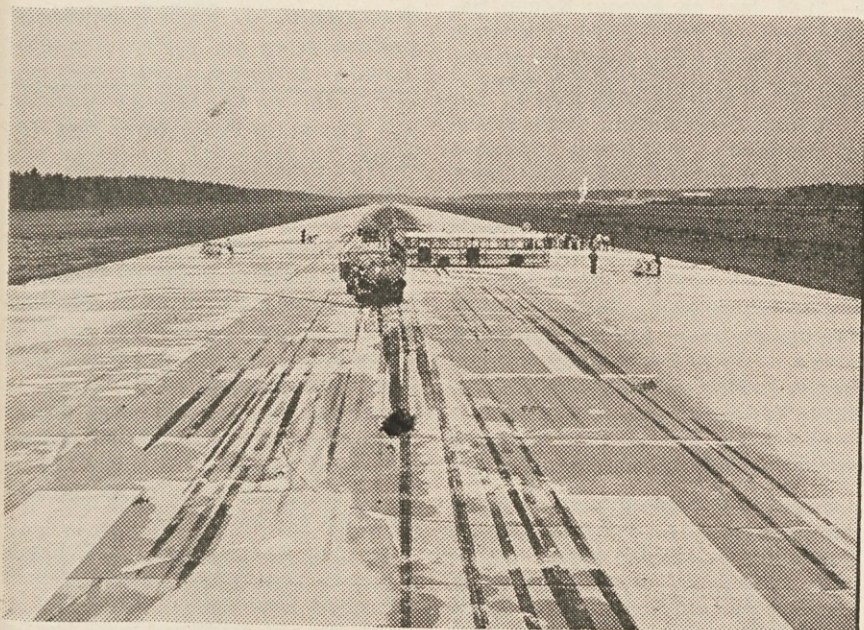
Stanislav Rapotec, rojen v Trstu, živi in deluje nad 30 let v Avstraliji. Njegove slike visijo v vseh avstralskih in novozelandskih galerijah. Je edini Slovenec, katerega umetniško delo je zastopano tudi v novi moderni Vatikanski galeriji in najbrž tudi edini Slovenec, katerega dela so v prestižni zbirki muzeja moderne umetnosti v Parizu. Poleg tega njegove slike krasijo avstralske ambasade v Moskvi, Parizu, Washingtonu in New Yorku in je njegov opus vključen v premnoge privatne zbirke v Avstraliji, USA, Veliki Britaniji, Rimu in Parizu. G. Rapotec odstopa del skupička od eventualne prodaje slik v sklad Zdrženja staršev na Slovenski gimnaziji v podporo potrebnih dijakov.

Letališče Ljubljana-Brnik

Po dvomesečni gradnji bodo 1. septembra na ljubljanskem letališču Brnik pri Kranju spet začela pristajati letala. Kot znano, so letališče Brnik od 1. julija zaradi rekonstrukcije in modernizacije pristajalne steze zaprli. Ves promet je v tem času potekal preko mariborskega letališča.

Rekonstrukcija in modernizacija 15 let stare betonske steze je stala okrog 320 milijonov dinarjev oziroma okoli 250 milijonov šilingov. Projekt so uresničili v malo več kot

- darski in meteorološki sistem
- in dodali še nekatere posebne
- varnostne naprave. Z vključit-
- vijo tako imenovanega ILS-si-
- stema, ki avtomatično pokaže
- pilotu pot in smer pristajanja
- in z montažo treh visibilimetrov,
- ki avtomatično registrirajo ho-
- rizontalno vidljivost, so na tem
- letališču dosegli 100-procentno
- varnost pri pristajanju letal.
- S tem šteje letališče Ljubljana—
- Brnik med 300 najbolj varna le-
- tališča na svetu.

štiridesetih dneh. V tem času so staro stezo podaljšali za 300 m na 3300 m in razširili za 15 na 60 m. Celotna pristajalna steza je s tem dolga nekaj čez štiri kilometre. 280.000 kvadratnih metrov so pokrili s 150.000 tonami asfalta, tako da je pristajalna steza skupaj s betonsko podlago 81 cm debela.

- Razen rekonstrukcije pristajal-
- ne steze so tudi izvedli moder-
- nizacijo s ciljem, da bo letali-
- šče Ljubljana—Brnik prvo Ju-
- goslovansko letališče druge ka-
- tegorije po mednarodnih pred-
- pisih ICAO.

- Da bi ustrezali predpisom, so
- obnovili radio-navigacijski, ra-

Obnovitev letališča Brnik pomeni, da bodo od prvega septembra naprej pristajala in štartala najbolj moderna in največja letala. To pomeni istočasno povečanje interkontinentalnega potniškega in blagovnega letalskega prometa v tem delu Evrope.

- V intervjuju s sodelavcem „Na-
- šega tednika“ je direktor Ljub-
- ljanskega letališča, dipl. ing.
- Sever, izjavil, da pričakuje
- po tej obnovitvi letališča še več
- potnikov iz južnoavstrijskih pre-
- delov, posebno iz Štajerske in
- Koroške in pa iz sosednje Ita-
- lije.

Pismo bralca

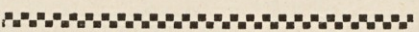
Pred nedavnim smo objavili pismo bralca, v katerem je Kristijan Schellander kritiziral znano predavanje prof. J. Messnerja na slavištičnem seminarju na Bledu. Tokrat objavljamo pismo bralca, v katerem zavzema dr. Marija Rebernik stališče k Schellandrovim kritikam. (Opomba uredništva).

Spoštovani g. Schellander!

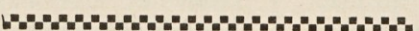
Ich kann auf den Inhalt Ihres Leserbriefes nicht eingehen, weil mir dazu Informationen fehlen. Ich möchte aber über dessen Form etwas sagen. Wenn Sie berechtigterweise über die Entzweiung der Kärntner Slowenen unglücklich sind, so tragen Sie doch ganz offensichtlich das Ihrige dazu bei. Ihr Ton, in welchem Sie diesen Brief geschrieben haben, (z. B. „Geehrter Janko Messner“, „Ihr majestätischer Auftritt...“, „daß Sie sich für... halten...“, „Sie und noch sonst einer...“, „Der Heimatdienst wird schon wissen...“, „und andere demokratische Mächte, die da sind...“, „Aber ich würde Sie gerne ein wenig aufwecken...“ und dergleichen) ist massiv aufreizend und provozierend und in keiner Weise sachlich. Die Vorwürfe und unklaren Hinweise darin sind derart, daß sie korrekterweise nicht so leicht genommen werden dürften, wie Sie es öffentlich tun.

In Ihrer Weise über einen ehemaligen Lehrer zu schreiben, ver-

stößt ganz einfach gegen Regeln, welche eine Schule oder deren Schüler zu empfohlen imstande sind. Ich bin sicher, daß es in ganz Österreich keine Mittelschule gibt, deren Schüler ihre Lehrer in derartiger Form öffentlich ansprechen können, ohne sowohl bei den Lehrern als auch bei Schülern auf Ablehnung zu stoßen. Ich bin auch sicher, daß auch Sie persönlich gegenüber einem Ihrer deutschen Lehrer diesen Ton nicht verwen-

**POZOR! NA PRAZNIKU NT, KI
BO 10. SEPTEMBRA V ŠOTORU
PRI ŠOŠTARJU V GLOBASNICI,
NASTOPA TUDI ZNANI HRVAŠKI
ANSAMBEL „KVARTET STUDIO“!**

den würden. Ein gewisser Standard wird in Österreichs Mittelschulen überall beachtet, wenn Lehrer und Schüler miteinander oder auch gegeneinander reden.

Ich würde Ihnen vorschlagen, ein slowenisches Studentenwerk ins Leben zu rufen, worin Sie Wege zur Erlangung von Selbstachtung und Achtung anderer schulmäßig oder akademisch diskutieren sollten. Es könnte daraus ein wirklicher Fortschritt für uns Slo-

Ko se je pred desetimi leti začel v slovenskem glasbenem svetu oglašati Oktet Gallus, ni šlo za novo pevsko skupino, marveč so si pevci dobro znane Koroškega akademskega okteta izbrali z novim umetniškim vodjem Borutom Loparnikom tudi novo smer svojih pevske prizadevanj, ki jo ime našega renesančnega mojstra kar dobro ponazarja.

Oktet Gallus je v teh desetih letih naštudiral in prepeval 140 pesmi. Je že lep čas med tistimi redkimi vokalnimi ansambli v Jugoslaviji, ki prepevajo stilne koncerte renesančne glasbe. Število njegovih pevske nastopov se je v enem letu v primerjavi s prvimi sezonami potrojilo, počelverilo in zadnja leta vse bolj presega stotico. V teh letih se je stopnjevano nabiralo mnogo domačih in tujih kritik, ki menijo, da je Oktet Gallus ansambel z zavidanja vrednimi sposobnostmi (Ljubljana), ansambel mojstrov komornega muziciranja (Split), ansambel najvišjega razreda (Varšava), ansambel izredne virtuoznosti (Bruselj), ansambel velike pevske kulture in muzikalnosti (Bazel), da je bil njegov koncert blesteč (Beograd), vzgleden (Zagreb) ter lep kulturni prispevek (Trst). Leta 1978 je bil na 3-mesečni turneji v ZDA. Veselimo se njegovega nastopa na prazniku NT!

Skupine, ki nastopajo na prazniku NT

Na prazniku Našega tednika (10. septembra 1978) bosta — poleg številnih drugih skupin iz Koroške, Dunaja, Slovenije, Italije in Hrvaške — sodelovala tudi mešani pevski zbor Slovenskega prosvetnega društva Radiše ter folklorna skupina iz Globasnice. Radišane vodi Ši-

mej Wrulich, globaško skupino pa Ema Hudl. Mislimo, da obeh koroških skupin ni treba posebej predstavljati: obe sta našim rojakom na Koroškem ter onstran meje dobro znani. Veselimo se njihovega nastopa. Zato vsi 10. septembra 1978 v Globasnico!

wenen entstehen, denn Selbstachtung ist ja Voraussetzung für die Fähigkeit der Achtung anderer bzw. Erlangung von Achtung anderer und im Laufe der Zeit könnte daraus eine Tradition entsprechender Art auch unter Lehrern

und Schülern des Slowenischen Gymnasiums entstehen. Alles dies würde bestimmt dazu beitragen, daß wir nicht auch in Zukunft in gleichem Ausmaße ein „geschichtsloses“ Volk verbleiben wie bisher.

Dr. Maria Rebernik

CELOVEC

● Nedavno je izšla prva številka „Razrednega boja“, glasila slovenske komunistične zveze. Hoče med drugim „opravljati nalogo kolektivnega agitatorja, propagandista in organizatorja v borbi za socializem v Avstriji“.

Namen požarne brambe ni raznarodovanje

(Nadaljevanje z 8. strani)

govorijo vsi v domačem narečju, ko pa pride kdo od „ta višjih“, pa naj se poskrijejo, molčijo in delajo tako, kakor da jih ne bi bilo. To seveda ne more biti enakopravnost!

- Kaj bi bilo, če bi spregovorili tudi v takih primerih nekaj domačih besed?
- Kaj bi bilo, če bi se duhovnik tudi po domače spomnil rajnih gasilcev?
- Kaj bi bilo, če bi zbor iz Kamna zapel tudi domačo pesem, kakor je to navada v Rikarji vasi? (Saj je dirigent doma iz te občine in obvlada domačo govorico.)
- Kaj bi bilo, če bi se deželni poslanec zahvalil starostam oziroma ustanovnim članom z „Bog lonaj za vse, kar si naredil ali ste naredili za nas in Bog daj, da bi bili še dolgo med nami živi in zdravi?“

● Kaj bi bilo, če bi podobno ravnala župan in poveljnik požarne brambe, ki prav tako obvladata domači jezik? Kaj bi bilo? Nič posebnega. Nekaj kratkih domačih besed in vse bi bilo v redu. Vsi bi bili zadovoljni. Tako malo torej manjka do dobrega sožitja med narodom na Koroškem: nekaj dobre volje, pa še to ni mogoče...

Omenimo naj še, da je med mašo prišel tudi domači župnik in po svečanosti čestital ustanovnim članom. Kar po domače, kakor so navajeni...

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

NEDELJA, 27. avgusta: 07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 28. avgusta: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Operna glasba.

TOREK, 29. avgusta: 09.30—10.00 Domača zabavna glasba — 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Sport — Rdeče, rumeno, zeleno.

SREDA, 30. avgusta: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Minute z ansamblom „Drava“ iz Borovlj — M. Kitek: Kaj vse veter zna.

ČETRTEK, 31. avgusta: 13.45—14.45: Celovski radijski dnevnik — Zbori pojo.

PETEK, 1. septembra: 13.45—14.30 Celovski radijski dnevnik — Kar po domače.

SOBOTA, 2. septembra: 09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

TV AVSTRIJA 1. SPORED

NEDELJA, 27. avgusta: 13.00 Svetovno prvenstvo v plavanju — 16.00 Piramide — 17.00 Slike naše zemlje — 17.30 Wickie in močni možje — 18.00 Klub seniorjev — 18.30 Igraj zraven — 20.15 Zadnja postaja Pariz — 22.10 Nočni izbor.

PONEDELJEK, 28. avgusta: 10.30 Spargel — 14.55 Svetovno prvenstvo v plavanju — 18.00 Golden silents ali ko so se učile slike teči — 18.30 MI; družinska oddaja — 20.00 Ponedeljski šport — 20.55 Ceste San Francisca — 21.45 Svetovno prvenstvo v plavanju.

TOREK, 29. avgusta: 10.30 Dva srečanja — 18.00 Živalski raj — 18.30 MI; družinska oddaja — 20.00 „Rätselbox“ — 20.55 Baročne mojstrovine — 21.05 Mulliganova vrnitev — 22.50 Zvezde

gledajo z neba — 23.45 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki.

SREDA, 30. avgusta: 10.30 Pal Joey — 18.00 Neki mož v hiši (5) — 18.30 MI; družinska oddaja — 20.00 Potovanje — 22.15 Svetovno prvenstvo v lahki atletiki.

ČETRTEK, 31. avgusta: 10.30 Potovanje — 18.00 Prosimo k mizi — 18.30 MI; družinska oddaja — 20.00 Roparji — 22.45 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki.

PETEK, 1. septembra: 10.30 Klub seniorjev — 11.00 Morilec iz Alabame — 18.00 Le počakajte, dokler pride očka — 18.30 MI; družinska oddaja — 20.15 XY-nerešeno — 21.20 Vrnitev v bodočnost — 22.20 25.000 dolarjev za moža — 0.00 XY-nerešeno.

SOBOTA, 2. septembra: 15.30 To se lahko zgodi vsakemu — 17.00 Risati, barvati, oblikovati — 17.30 Black beauty — 18.00 Kraj dejanja Dunaj — 18.25 Dober večer v soboto... želi Heinz Conrads — 20.15 Na tekočem traku — 21.50 Šport — 22.05 Vprašanje kristjana — 22.10 Sheriff Johnny Reno.

TV Avstrija 2. spored

SOBOTA, 26. avgusta: 13.30 Svetovno prvenstvo, kolesarske dirke — 14.55 Svetovno prvenstvo v plavanju — 17.00 Svetovno prvenstvo, kolesarske dirke — 18.00 Hans in Lena — 18.25 Brez nagobčnika — 19.30 Kavarna Hungaria (8) — 19.55 Galerija — 20.15 „30 let Bronner in Wehle“ — 21.55 Fatty live.

NEDELJA, 27. avgusta: 16.00 Svetovno prvenstvo v kolesarskih dirkah poklicnih vozačev — 18.00 The kid from Spain — 19.30 The Munsters — 20.00 Knjižni bazar — 20.15 Tritschtratsch — 21.50 Brez nagobčnika.

PONEDELJEK, 28. avgusta: 18.30 Raziskovalna ladja „Meteor“ — 19.30 Igraj z nami harmoniko (7) — 20.00 Zvezde gledajo z neba — 20.55 Sternova ura — 21.40 Cas v sliki 2 — 22.10 Pasijon.

TOREK, 29. avgusta: 18.30 Znanje aktualno — 19.30 Veselje z glasbo — 20.00 Tako hud spet ni — 21.50 Cas v sliki 2, sledi klub 2.

SREDA, 30. avgusta: 17.00 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki — 18.30 Por-

tret — 19.30 Spotlight — 20.00 Raca na oranži — 21.45 Cas v sliki 2, sledi klub 2.

ČETRTEK, 31. avgusta: 17.00 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki — 18.30 O 9 (Stajerska) — 19.00 Evropa v 20. stoletju — 20.00 Teleobjektiv — 20.50 S streho, šarmom in melono — 21.40 Cas v sliki 2 — 22.15 Trailer.

PETEK, 1. septembra: 16.30 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki — 18.00 Orientacija — 18.30 Portret — 19.30 Trailer — 20.15 Duh je padel z neba — 21.00 Nova — 21.20 Washington — za zaprtimi vrati (11) — 22.00 Cas v sliki 2 — 22.35 Filip Wilson-show (4).

SOBOTA, 2. septembra: 16.30 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki — 17.40 „Auf Draht bleiben“ — 18.00 Hans in Lena — 18.25 Brez nagobčnika — 19.30 Kavarna Hungaria (9) — 19.55 Galerija — 20.15 Zenin za Ano — 21.35 Festival Selection — 22.35 Evropsko prvenstvo v lahki atletiki.

TV Ljubljana 1. SPORED

NEDELJA, 27. avgusta: 7.40 Poročila — 7.45 Za nedeljsko dobro jutro: Domači ansambli — 8.15 625 — 8.35 V. Kovačević: Kapelski kresovi, nadaljevanka — 9.50 Osrednja proslava ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav, prenos s Triglava, Kredarice in Bohinja — 11.15 Hunterjevo zlato, otroška oddaja — 11.40 Mozaik — 11.45 Ljudje in zemlja — 12.45 Šahovski komentar — 13.15 Poročila — Britanska enciklopedija, John Davidson z lju-beznijo, glasbena oddaja, Poročila, Okrogli svet, Sportna poročila, Bedak, celovečerni film — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 P. M. Andreovski: Najdaljša pot, nadaljevanka — 21.00 Propagandna oddaja — 21.05 V srcu džungle raste Sloven- cev mesto — 21.35 TV dnevnik — 21.55 Sportni pregled in reportaža z nogometne tekme: Hajduk — CZ — 23.00 Poročila.

PONEDELJEK, 28. avgusta: 16.00 Svetovno prvenstvo v skokih v vodo, prenos iz Berlina — 17.00 Kmetijska oddaja TV Sarajevo — 18.00 Obzornik — 18.10 Britanska enciklopedija — 18.40 Moziak — 18.45 Mladi za mlade — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Krešo Golik: Motel Mesečina, drama — 21.00 Kulturne diagonale — 21.40 TV dnevnik — 21.55 Svetovno prvenstvo v plavanju, posnetek iz Berlina.

TOREK, 29. avgusta: 16.55 Praga: Evropsko prvenstvo v atletiki, prenos — 18.00 Obzornik — 18.10 Daljnogled, otroška oddaja — 18.45 Od vsakega jutra raste dan: Se že svita... bo den — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak —

19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Diagonale — 20.30 Propagandna oddaja — 20.35 A. N. Tolstoj: Trnova pot, TV nadaljevanka — 21.55 TV dnevnik — 22.10 Glasba takšna in drugačna — 22.55 Evropsko atletsko prvenstvo, posnetek.

SREDA, 30. avgusta: 17.15 Šahovski komentar — 17.45 Obzornik — 17.55 Mozaik — 18.00 Razbojnik Jurko, mladinski film — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Dan, zabavno-glasbena oddaja — 20.35 Steve in Eydie pojeta Cola Porterja — 22.25 TV dnevnik — 22.40 Evropsko prvenstvo v atletiki, posnetek iz Prage — 23.40 Poročila.

ČETRTEK, 31. avgusta: 16.55 Praga: Evropsko prvenstvo v atletiki, prenos. Vmes TV obzornik — 18.50 I. Stravinski: Violinski koncert — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Film tedna: Papirnati mesec — 21.40 Propagandna oddaja — 21.45 Jazz na ekranu: Kvintet Horace Silver, II. del — 22.05 TV dnevnik — 22.20 Evropsko prvenstvo v atletiki, posnetek iz Prage — 22.55 Poročila.

PETEK, 1. septembra: 16.25 Šahovski komentar — 16.55 Praga: Evropsko atletsko prvenstvo, prenos — 18.05 Obzornik — 18.15 Vikink Viki, otroška serija — 18.40 Mozaik — 18.45 Pevski tabor 78, 6. del — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Kar bo, pa bo — 21.00 Propagandna oddaja — 21.05 Razgledi: Zadnja neznan- ka, oddaja iz cikla: Antipodi — 21.50 TV dnevnik — 22.05 Detektiv Shaft, serijski film — 23.15 Evropsko prvenstvo v atletiki, posnetek iz Prage.

SOBOTA, 2. septembra: 15.40 Nogomet: Vojvodina — Beograd, prenos. V odmoru propagandna oddaja — 17.30 Praga: Evropsko atletsko prvenstvo, prenos. Vmes obzornik — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 F. Viček-V. P. Borovička: Bajtarja, TV nadaljevanka — 20.40 Propagandna oddaja — 20.45 Muppet-show — 21.10 Prometna zmeda, celovečerni film — 22.45 TV dnevnik — 23.00 625.

TV Ljubljana 2. spored

SOBOTA, 26. avgusta: 16.00 Berlin: Svetovno prvenstvo v skokih v vodo, prenos (slovenski komentar) — 17.15 Narodna glasba — 17.45 TV novice — 18.00 Rokomet: Zvezničar — Steau, prenos — 19.10 Svetovno prvenstvo v skokih v vodo — 19.25 Berlin: Svetovno prvenstvo v plavanju, prenos — 21.30 J. Strauss: Noč v Benetkah, II. del opere — 22.30 24 ur — 22.40 Sportna sobota (do 22.55).

NEDELJA, 27. avgusta: 17.00 Balkansko prvenstvo v jahanju čez ovire — 18.00 Dobjo: Rokometni finale — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Dokumentarna oddaja — 20.45 Včeraj, danes,

Potovanje v Fatimo in Lurd

Prيره pater Jakob

Čas: od 6. do 20. oktobra. Vozi podjetje Sienčnik z avtobusom. Proga: Celovec, Udine, Padova, Genova, Nice, Narbonne, Lurd, San Sebastien, Burgos, Salamanca, Coimbra, Fatima in nazaj grede: Fatima, Salamanca, Avila, Valle de los Caidos, Madrid, Saragosa, Montserrat, Narbonne, Nice, Genova in skozi severno Italijo nazaj. Na osebo bodo znašali stroški 5300.— šilingov za vse.

Prيرهjamo zato, ker bi mnogi radi veliko videli in vedno sprašujejo, bomo šli ali ne. Prijaviti se je treba do konca avgusta na naslov Pater Jakob, Kapuzinerkloster, Waagasse 15, 9020 Celovec/Kla-genfurt.

jutri — 21.05 Celovečerni film (do 22.45).

PONEDELJEK, 28. avgusta: 18.00 Poročila — 18.05 TV koledar — 18.15 Maček Tošo — 18.30 Dositejeve basni — 18.45 Mladi za mlade — 19.25 Berlin: Svetovno prvenstvo v plavanju, prenos (slovenski komentar) — 21.30 Aktualnosti — 22.00 24 ur — 22.10 Celovečerni film (do 23.40).

TOREK, 29. avgusta: 16.55 Praga: Evropsko prvenstvo v atletiki, prenos (slovenski komentar) — 20.55 24 ur — 21.05 Znanost — 21.50 Likovna umetnost (do 22.20).

SREDA, 30. avgusta: 16.55 Praga: Evropsko prvenstvo v atletiki, prenos (slovenski komentar) — 19.40 Test — 20.00 Izbor v sredo — 22.00 Mehika pod svojim nebom, dokumentarna oddaja — 22.30 TV dnevnik.

ČETRTEK, 31. avgusta: 16.55 Praga: Evropsko prvenstvo v atletiki, prenos (slovenski komentar).

PETEK, 1. septembra: 16.55 Praga: Evropsko atletsko prvenstvo, prenos (slovenski komentar) — 20.00 Na dnevnem redu je kultura — 21.00 Včeraj, danes, jutri — 21.20 Sodobniki — 21.50 Glasbena oddaja — 22.20 Nove knjige — 22.50 Evropsko atletsko prvenstvo, posnetek iz Prage (do 23.20).

SOBOTA, 2. septembra: 16.55 Praga: Evropsko atletsko prvenstvo, prenos (slovenski komentar) — 20.15 J. Strauss: Noč v Benetkah, II. del — 21.15 24 ur — 21.25 Feljton (do 21.55).

Koroška stvarnost — v NAŠEM TEDNIKU

čujeta Tresoglavovo izdajstvo ključa, ki so ju našli pri njem.

Toda več se ni dalo dokazati. Zatorej sta obadva o tej kočljivosti stvari molčala, zlasti pa Mirko. Saj si je moral naposled sam priznati, da je tudi on, to je njegovo nepremišljeno prijateljstvo do Almiro, krivo njegove in Zaline nesreče.

Pa tudi mladenič Davorin je šestokrat trdil Mirku, da je Almira kriva Zaline sužnosti ali smrti. A njemu Mirko ni veroval, meneč, da je njegov spomin vedno še temen in meglen. Toda Davorinova pamet je bila sedaj že čista in jasna. Zopet se je vsega dobro zavedal, kar se je godilo na Gradišču, ali verjeti mu ni hotel tega nihče.

Tri leta ni bilo o Zali ne duha ne sluha. Vsi so mislili, da je mrtva. Posebno Davorin je trdil, da je najbrž v pene- čih dravskih valovih našla svoj grob. Ali njenega trupla niso zasledili nikjer, če je bila tudi Drava mnogo mrličev vrgla na suho.

Preteklo je četrto in peto leto. Tudi šesto se je že bližalo h koncu, ali o Miklovi Zali še ni bilo niti sedaj ne sluha ne duha. Vsi so jo imeli za mrtvo in Mirka so smatrali za vdovca.

Čestokrat so molili sosedje v Serajnikovi hiši za njeno dušo. Priporočali so jo Bogu in Materi božji. Zlasti pa sta oče Serajnik in Zalina mati molila vsak dan za njeno srečo na tem ali onem svetu.

V dolgih letih se pa marsikaj pozabi in izpremeni. Tudi Mirko je pozabil na svojo nevesto in ženo. Imel jo je za mrtvo, ali groba njenega ni poznal, niti vedel za deželo, kjer počivajo njeni telesni ostanki.

Tekom časa se je izbrisala iz Mirkove duše tudi neljuba

slutnja in sum o Almirini osveti in izdajstvu. Mirko se ni več izogibal deklice, in dekle je zopet iskalo njegovo družbo. Razmerje med njima je postajalo čim ožje od dne do dne. Večkrat sta govorila med seboj in se tudi kakor nek- daj shajala na vrtu.

Nekateri so že menili, da bosta lep par. Drugi so zopet trdili, da ne more nikdar nič dobrega priti od take zveze. Posebno Davorin in Mirkov prijatelj Štefan se nista mogla sprijazniti z mislijo, da bi postala kdaj Almira — Mirkova žena.

Najbolj pa se je tej zvezi protivil oče Serajnik sam. „Dokler živim jaz,“ je rekel stariš, „ne pride mi Almir, živovsko dekle, za snaho v hišo.“

A sivolasemu možu so bili dnevi štet. Vedno bolj in bolj je bolehal in slabel. Naposled se ga je lotila bolezen in ta ga je tudi hitro položila v grob.

Z očetom Serajnikom se je podrl zadnji zid, ki je še edini, tako so mislili ljudje, branil Almiri v Mirkovo hišo.

Toda temu ni bilo tako; zakaj Mirkova žena in nevesta, Miklova Zala, je še živela. Ali živela je nesrečno, tužno življenje globoko doli v Turčiji, v stolici turškega cesarstva, v glavnem mestu Carigradu.

Turški poveljnik Iskendar je bil po mnogih težavah, po raznih bojih in velikih zaprekah srečno privedel Mirkovo ženo do svojega cesarja. Z majhno četo, a še manjšim številom ujetnikov, brez plena in ropa, je bil došel v cesarsko mesto. Podariti je imel le eno lepo sužnico svojemu sultanu v dokaz in znamenje velike pokornosti.

In res, sultan je bil vesel tega daru. Zala, njegova nova služabnica, je bila najlepša med vsemi. Turški car ji je odločil posebne, z zlatom in srebrom ozaljšane sobane in

dvorane. Oblačiti jo je dal v najlepšo svilnato obleko, kakor so jo nosile najbogatejše žene v velikem turškem mestu. Zala je imela vsega dovolj. Deklice so ji stregle, strežaji doprinašali, kar je hotela. Bila je bogata in čislana.

Ali pa mislite, da je bila naša Zalika v tem bogastvu in v tej krasoti tudi srečna in vesela?

Ne! Temveč Zala je bila sedaj nesrečna, kakor še nikdar ne poprej v svojem življenju. Kakor ti umira najlepša cvetlica, če jo iz domače zemlje izruješ in presadiš v tujo, še tako rodovitno zemljo, in ti naposled celo usahne in ovane; tako je hiral in venela tudi Zalika, odkar je živela kot nesrečna sužnica na Turškem ter morala sleči preprosto domačo, slovensko obleko.

Cele noči je pomilovalna žena kleče prejkala in pre-molila. S solzami je močila svilnato in z zlatom obšito obleko. Ni preteklo dneva, ne noči, ne ure, niti minute, da bi ne bila nesrečna Zalika mislila na svojega Mirka, na očeta Serajnika in na ubogo mater. Na glas je molila in govorila sama s seboj, da ne bi pozabila svojega materinega jezika. In podoba Matere božje, ki jo je vedno nosila na prsih pri sebi, ji je bila obenem cerkev in oltar, kamor je poklekala ponoči in kjer je klicala na glas blaženo Marijo Devico na pomoč.

Ta tuga in žalost je seveda razjedala Zaliki zdravje. Postala je blede in slaba. Vidno so pojemale njene moči.

Tako je teklo leto za letom. Bili so to tužni in žalostni časi. Od vsega sveta ločena je vzdihovala Zala vedno sama v svoji sobici. Edina tolažba ji je bila le molitev in pogled na sliko Matere božje, katero ji je bil dal oče Serajnik v spomin njene zaroke.

(Dalje prihodnjič)

MIRKO KUMER-ČRČEJ:

IZ POPOTNE TORBE

Moje 2. potovanje po Nemčiji (II. del)

Spoštovane bralke in spoštovani bralci!

V prejšnjih nadaljevanjih sem Vam iz popotne torbe opisal doživljaje iz Nizozemske in Nemčije. Prenehali smo, ko smo prišli v našo očetnjo Avstrijo, visoko v tirolskih gorah.

Od tu pa je še daleč do doma v Podjuno. Kaj vse sem videl in doživel med potjo po Tirolskem in gornjem Koroškem, Vam hočem v naslednjih nadaljevanjih povedati.

*

Ko bi imel več časa, bi se bil v Innsbrucku malo ustavil in šel pogledat „das goldene Dachl“, menda edino strehico v Avstriji, ki je pokrita z zlatom. Pa se je mudilo, ker čez nekaj minut je privozil „Arlbergexpress“, ki je nas popeljal po Tirolski proti vzhodu. Ta vlak je bil že bolj natlačen. Toda k sreči sem dobil še sedež, čeprav ne pri oknu.

Poleg mene sedeči mladi potniki so povečini samo dremali. Zgledalo je, da so imeli za seboj prečute noči. Ni jih zanimala tirolska pokrajina, tudi med seboj niso imeli kaj govoriti. Oblečeni so bili v ozko se prilagajočo jeans-obleko z zavihanimi hlačnicami. Lasje, ustnice in nohti potnic so bili živo pobarvani. Trudno so se naslanjale na poleg njih sedeče bradate in dolgolase moške.

S takimi potniki nisem mogel navezati pogovora.

VOŽNJA PO TIROLSKEM

Gledal sem skozi okno, kolikor sem pač videl na srednjem sedežu. Pot je šla vseskoz po dolinah med visokimi gorami. Lepi temnozeleni gozdovi so segali visoko pod vrh planin. Vrhovi pa so bili povečini goli in razkrhani. Tam zgoraj pač mraz vsako zimo na novo lomi skale in jih drobi, da se vali gramoz po drčah globoko med gozdove.

Veličastno je to gledati, za živeti tamkaj pa ni. Kruh raste le v dolini.

Železnica se mora držati dolin in kaj vijugasto poteka po Tirolski.

Vozimo se skozi znane kraje kot Solbad Hall, Jenbach, Brixlegg, Kundl, Wörgl in smučarsko središče Kitzbühl, St. Johann in Tirol in potem Saalfelden am Steernen Meer. Tu se železnica obr-

ne na jug in dospe do lepega jezera pri Zell am See. Opazovali smo lepo plavo gladino vode s številnimi čolni in jadrnicami. Od tu peljejo ceste k veleelektrarni Kaprun, blizu tam se odcepi tudi cesta čez Großglockner, ki doseže pri Hochtor višino 2575 m. Tam prekorači cesta deželno mejo in se začne spuščati na Koroško, kjer doseže Heiligenblut v višini 1288 m. Mi pa ostanemo na železniški progi, ki pelje po dolini reke Salzach dalje proti vzhodu, kjer dospe pri Schwarzach do Turske proge. Tu sem moral prestopiti v Tauernbahn in se peljati po že

opisani progi v Gasteinsko dolino. Kmalu smo bili v Gasteinu in zdrknili v predor. V Mallnitzu nas je pozdravil dež. Je menda večkrat na vsaki strani predora drugačno vreme. Če na salzburškem dežuje, sije na Koroškem sonce. Danes pa je bilo ravno nasprotno, kisalo se je na južni strani Tur. Vendar je kazalo, da bo kmalu prenehalo. Nerač pa bi nosil torbe do bratove hiše peš, vrhu tega me je dež že pridno namočil. Zato sem s postaje telefoniral svakinji Angeli in jo prosil, da pošlje koga po mene.

(Dalje prihodnjič)

EPHRAIM KISHON:

Nikdar več intervjuja

Človeška tragedija, o kateri bom poročal tokrat, se je začela neko soparno nedeljo, ko je v hiši poklicnega politika Benamina Schultheissa zazvonil telefon. Na drugem koncu žice se je oglasilo uredništvo pogrošnega lista z velikan-sko naklado.

„Gospod Schultheiss,“ je rekla tajnica uredništva. „Dvorah Triller bi rada naredila intervju z vami.“

Schultheiss se je zgrbil in bi bil najraje odrgel telefonsko slušalko. Le čemu potrebuje intervju? Ravno zdaj? Še zmerom je bilo čutiti posledice skrivnostne afere s švicarskimi franki in zadeva okrog čezmorskega investicijskega sklada tudi še ni bila pojasnjena. Dvorah Triller pa je po pravici med časnikarji veljala za najbolj nevarno kačo. Njeni zajedljivi, brezobzirni intervjuji, v katerih je vsak teden položila najmanj eno žrtev, so sejali strah in trepet.

Benjamin Schultheiss je vztrepetal. Zazdelo se mu je, da mu bije zadnja ura.

„Z velikim zadovoljstvom bom sprejel gospodično Triller. Kdaj bi ji ustrezalo?“

„Ob koncu tedna v Jeruzalemu. Prav?“

„Drži.“

Od tega trenutka Benjamin Schultheiss ni več zatisnil očesa. Ponoči ga je tlačila divja mora v obliki krtačnih odtisov, na katerih je bilo moč prebrati odlomke bodočega intervjuja... Da je star goljuf, je zapisala Dvorah Triller... uživaški debeluh... reakcionar...

kužna tvorba javnega življenja...

„Uničila me bo,“ je obupano zašepetal predse. „Čisto na koncu sem že.“

„Zakaj pa si sploh privolil v intervju?“ je vprašala gospa Schultheiss. „Mar ji moraš res dati intervju? Nikar ji ga ne daj.“

Schultheiss je dvignil pogled. „Smešno,“ je dejal. „Tega se sploh nisem spomnil.“

Lagal je. Nenehno je mislil na to. Celo potem, ko je že privolil, se mu je vedno znova utrinjala misel, da bi poklical tajnico uredništva in ji dejal, da si je premislil in da ga intervju ne zanima. Na žalost mu je to preprečevala tehnična ovira: ta intervju je bil zanj zelo pomemben. Po eni strani se je sicer bal Dvorahinega ostrega peresa, po drugi strani pa človek ne sme podcenjevati reklamne vrednosti takega intervjuja. Ljudje so začeli govoriti o tebi, znašel si se v luči žarometov javnosti, postal si ugleden. Toda: za kakšno ceno?

Schultheiss ni več mogel zdržati tolikšnega duševnega pritiska. S tresočo se roko je segel po telefonski slušalki in vprašal v Jeruzalem, ali je zmenek z Dvorah Triller dokončno dogovorjen.

Zmenek je bil dokončno dogovorjen.

Schultheissovo skrivno upanje, da bo intervju odpovedan, se je podrlo in zrušilo se je tudi sam Schultheiss. Zaprl se je v svojo sobo in pred ogledalom vadal vse

mogoče različice vprašanj in odgovorov:

„Kako si sploh drznete izgovoriti besedi švicarski franki?“ je nadrl svojo zrcalno podobo. Ali pa: „Zakaj me sprašujete po čezmorskih investicijah? Pozanimajte se zanje onstran oceanal!“

Njegovo sovraštvo zoper Dvorah Triller je raslo iz ure v uro, obenem pa je začela novinarka Schultheissa neznansko privlačiti. Občudoval je Dvorah, občudoval je njeno spretnost in uspehe. S sovraštvom prežeto ljubeznijo se je navezal nanjo, in če je pomislil, da bi jo zadavil z golimi rokami, so bili to očitni znaki, ki so napovedovali seksualni umor. V morečih sanjah je videl samega sebe v obliki dveh belih miši, ki sta bežali v dve različni smeri.

Pogovor z odvetnikom ga je nekoliko pomiril. Prekaljeni pravnik ga je potolažil, da bo takoj sestavil sočno obtožnico z odškodninskimi zahtevkom, če bo Dvorah Triller z eno samo besedico omenila afero o švicarskih frankih. Dogovorila sta se, da bo odvetnik dobil honorar v švicarskih frankih.

Toda ta pomiritev ni trajala dolgo. Ko je Schultheiss obiskal enega od najboljših fotografskih ateljejev, da bi Dvorah Triller priskrbel za intervju nekaj primernih slik, se je tako tresel, da so bili vsi posnetki premaknjeni. Razen tega je začel piti. Večer pred intervjujem se je vrgel svoji ženi pred noge.

„Nikar mi ne dovoli oditi,“ jo je rotil s šklepetajočimi zobmi. „Ne smeš me vreči tej zverini v žrelo! Zadržati me moraš!“

Gospa Schultheiss je zvezala soproga in ga z močnimi vrvmi privezala na naslonjač.

„Tako je prav,“ jo je pohvalil Schultheiss. „In če bom še tako tulil in divjal — ne smeš me odvezati, ljubica! V nobenem primeru, me slišiš?“

Naslednjo noč prebivalci okoliških hiš niso mogli zaspiti zaradi presunljivega tuljenja, ki je prihajalo iz Schultheissove hiše: „Odveži me, prekleta baba! Hočem k Dvorah! Hočem ji dati intervju!“

Proti jutru se je hrup poleg. Gospa Schultheiss, ki jo je nenadna tišina vznemirila, je pohitela v sosednjo sobo. Bila je prazna. Schultheiss je bil pregriznil vrvi in ušel. Na naslonjaču je ležal listek: „Oprosti mi, ljubica. Nisem mogel drugače. Tvoj nesrečni soprog.“

Intervju so objavili čez dva dni z naslovom „Frankensteinova vrnitev“. Dvorah ni pisala samo o afe-

ri okrog švicarskih frankov in čezmorskih naložbah, ampak je opisala tudi že pozabljeno Schultheissovo razmerje z neko trebušno plesalko in omenila nezakon-skega otroka. Kot je bil Schultheiss sam domneval, so sedaj na veliko govorili o njem, vendar so ga te govorice za dolgo časa politično in družbeno povsem onemogočile.

Njegova zvesta življenjska družica je sedela ob njegovi bolniški postelji, ga držala za roko in ga božala.

„Me poznaš?“ je vprašala s solzami v očeh, ko je za hip odprl oči.

Schultheiss je stekleno pogledal skozi njo in je kazal zelo rahle znake življenja.

Zazvonil je telefon.

„Naj dvignem?“ je vprašala gospa Schultheiss.

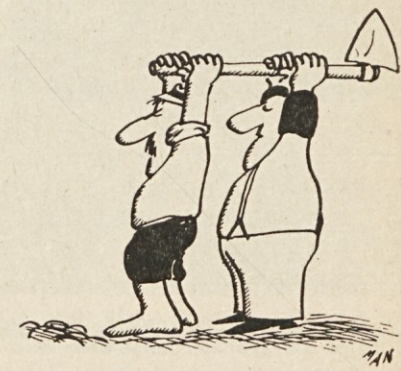
Schultheiss je prikimal.

Gospa Schultheiss je stopila k telefonu in dvignila slušalko. Čez nekaj časa se je vrnila.

Uredništvo drugorazrednega tednika je prosilo za intervju.

Schultheiss je s težavo premaknil ustnice:

„Kdaj?“ je zašepetal.

S SKUPNIMI MOČMI

DR. JAKOB SKET:

19

Miklova Zala

Strašen sum je izpreletel sedaj očeta Serajnika in tudi Mirka. Grozna slutnja jima je polnila dušo. Toda molčala sta. Plašč krščanske ljubezni sta pogrnila čezenj, češ, o mrtvih ne govori nič žalega! Ali kakor pravi slovenski pregovor: „Smrt pokoplje vse sovraštvo“. Prekrižali so se vsi ter molili kleče za njegovo grešno dušo.

Grozno smrt je storil Tresoglav. Bil je žrtev svoje lakomnosti in izdajstva.

Tresoglav je imel za plačilo prejeti tretji del vsega plena od Turkov. S tem se je delal na videz zadovoljnega. A v svoji lakomni duši se je kesal, da ni zahteval polovice od vsega. Saj je le on sam spravil Gradišče sovražniku v roke.

Zatorej je izkušal skrivši si prisvojiti več plena, nego so mu ga odločili Turki. Natihoma je znašal ponoči v globoko klet na gradu najbolj dragocene stvari. Hotel se je dobro okoristiti. A v njegovo nesrečo so ga zalezli stražniki. Opravičeval se je sicer pred poveljnikom, ali tajno v kleti nakopičene dragocenosti so jasno pričale o njegovi krivdi. Nato so mu odvzeli Turki ves delež od plena in povrh so mu še celo žugali s smrtjo.

Ves obupan in potrj je taval potem Tresoglav po taboru.

A židovska lakomnost mu ni dala mirovati. Vtihotapil se je nekega dne do turškega plena in vrgel gorečo baklo vanj, da ga zažge. Pa le majhen del je zgorel, vse drugo so rešili iz ognja vojaki. Njega samega so ujeli in za kazen zaprli v globoko klet, kamor ni prihajala sončna svetloba, češ, tu naj umrje gladu zaradi svoje požrešnosti.

Sovražnik je bil odšel z Gradišča, Tresoglav pa je umiral v temni kleti. Glad je hud gospod. Nenasitni izdajalec je lizal sedaj mokro kamenje in jedel prst, da si gasi žejo in polni želodec.

Z njegovega telesa je izginjalo meso. Postal je kost in koža. Naposled ga je bila sama okostnica. Zadnje svoje moči je še hotel uporabiti v to, da se reši.

V kleti je ležalo več brun in hlodov. Z njimi je začel suvati in tolči v razpokano zidovje, ki je ločilo klet od kleti. Mislil in upal je, da ga bo kdo slišal. A vse zaman. Le mrtvo zidovje se je usmili njegove muke.

Ko je namreč zid podrł, se je udrla vsa stena in pokopala Tresoglava na veke.

Tako je Bog kaznoval požrešnika in izdajalca kristjanov.

Almira je po turškem odhodu vsak dan željno pričakovala svojega očeta. Menila je, da dojde domov, obložen z bogastvom, zdrav in vesel. V svoji domišljiji si je že slikala bodoče življenje v sreči in zadovoljnosti.

A kakor bi trenil, je bila ta nada uničena. Na dom so ji prinesli očeta — mrtvega.

Vsa obupana in zbegana se je vrgla Almira mrlju na prsi in se ni ganila od očeta, dokler ga niso sosedje položili v hladni grob.

Od tistega časa je glodal na Almirinem srcu strašen črv

kesa in vesti; češ, ona sama je kriva grozne smrti očetove. Iz njene duše je izginilo veselje in radost. Almira ni mogla več najti miru in tolažbe. Pred njenimi očmi je v nočnih sanjah vstajala podoba nesrečne Zalike in — mrtvega očeta.

Šestnajsto poglavje

Tri leta so potem mirno pretekla za Rožno dolino. Turške in druge vojske so sicer tudi še v poznejših letih razsajale po Koroškem, ali prebivalci v Svetnah in v Podgradu niso močno občutili teh bojov v deželi. Do Gradišča ni bil več prihrul niti ogrski kralj Matjaž, niti ljuti Turek. Saj bi pa tudi sovražnik ne bil našel mnogo plena v tem kraju, zakaj ljudstvo je bilo odslej vseskozi siromašno. Kmetje so živeli po teh neznodah skromno, a vendar so bili zadovoljni s tem, kar jim je Bog dal. Bili so pohlevni in bogoslužni; nesreča jih je storila še bolj ponižne in pobožne, nego so bili poprej.

Pri Serajnikovih je gospodaril zdaj Mirko sam. Zakaj oče Serajnik je bil začel vsled nesrečnih udarcev v zadnji turški vojski kaj hudo bolehati. Neskončno ga je pekla v srcu nesreča Zalina. A bolelo ga je tudi, videčega, da hira tudi njegov sin, odkar je izgubil svojo nevesto in ženo Zaliko.

Mirko je bil odslej nenavadno tih in pobit. Govoril je malo. Izogibal se je ljudi, najbolj Almiri. Da, nje se je celo bal, kakor pregrešne čarovnice.

Nehote se mu je vsiljevala slutnja, da je le Almira kriva vse njegove nesreče. V tem mnenju ga je podpiral tudi njegov oče. Serajnik je namreč vedno trdil, da izpri-

Rikarja vas: Požarna bramba praznuje 50-letnico

Rikarja vas, ki je oddaljena približno 1 km od Zablatniškega jezera in ki ima okoli 40 hiš (skupno z vasicami Pogorč, Zgornje Vinare in Mlinč, ki tvorijo danes zahodni del občine), je bila do leta 1944 samostojna občina. Ko je bila občina ukinjena, so Rikarjo vas priključili k občini Žitara vas. Požarna bramba, ki je bila ustanovljena leta 1928 in je imela pred vojno največ 60 članov, je bila namenjena tudi večjemu okolišu oziroma večji občini Rikarja vas. Tako spada požarna bramba Rikarja vas sicer pod občino Ži-

tara vas, oskrbuje pa tudi vasi nekdanje stare občine: Šentprimož, Gluhi les, Nagelče, Vesele, Spodnje Vinare, Horce in Šentvid. Seveda je šel razvoj v to smer, da članov iz teh krajev pri požarni brambi Rikarja vas skoraj ni več, ker se prištevajo k občini Škocijan. Tam pa je za te kraje pristojna požarna bramba iz Peračije, katere gasilci skoraj vsako leto pobirajo v teh krajih prispevke. Vsekakor je bilo pri ustanovitvi požarne brambe Rikarja vas precej ustanovnih članov iz sedanjih občine Škocijan.

Ker občina Rikarja vas ni imela svoje požarne brambe, je bilo potrebno, da se taka ustanovi. Če je prej kje gorelo, so si ljudje pomagali sami. Iz te samopomoči se je organizirala leta 1928 požarna bramba. Prvi poveljnik je bil Mohoričev oče iz Rikarje vasi. Leta 1929 se je zidal gasilski dom na koncu vasi proti Šentprimožu. Druga svetovna vojna je ukinila delovanje, leta 1944 pa je bila ukinjena tudi občina Rikarja vas. V novi občini Žitara vas so ostale le še tri male vasi.

Po vojni je bil kratko časa poveljnik požarne brambe Rikarja vas g. Kumer iz Vesel. Nato je prevzel od leta 1952 do 1958 njegovo mesto Joza Hirm, pd. Bačk iz Rikarje vasi, ki je bil po poklicu čevljar. Leta 1958 do 1960 ga je nasledil Joza Plautz, pd. Plavčev Joza. Od leta 1960 pa do danes pa vodi požarno brambo Franc Mischitz, pd.

Ustanovni člani požarne brambe Rikarja vas; od leve: Joza Hirm, pd. Bačk, Joza Plautz, pd. Plavc, J. Zugwitz, pd. Strnišnik (vsi iz Rikarje vasi), J. Stotz (iz Proboja), Jaka Mischitz, pd. Ravčev Jaka (iz Rikarje vasi).

Lopar, ki je naredil že mnogo dobrega za organizirano gasilstvo v Rikarji vasi.

Omembe vredno je še, da se je leta 1962 pozidal nov gasilski dom in da se je leta 1971 kupilo prvo motorno vozilo. Prej so vodno črpalko vozili s traktorjem.

Dne 20. avgusta se je obhajala petdesetletnica. Občina je podarila v ta namen novo brizgalko. Bil je lep dan in obenem žegnanje.

Farni župnik Franc Krištof je že dopoldan daroval sv. mašo v rikarski cerkvi. V cerkvi je nad oltarjem napis: „MOJA HIŠA JE HIŠA MOLITVE“. Pet ustanovnih članov iz leta 1928 je sedelo na slavnostnem mestu. V imenu našega lista in domačinov, ki ta list berejo in se še prištevajo k slovenski narodni skupnosti na Koroškem, izrekamo med drugim ustanovnim članom našo

(Dalje na 4. strani)

Člani rikarske požarne brambe kmalu po ustanovitvi; od leve: spredaj leže: Andrej Kumer in Joza Plautz; 1. vrsta: Matevž Omač, Joza Hirm, Filip Starz, Ernest Pratinikar, Primej Sienčnik, Folt Hobel, Tomaž Makina; 2. vrsta: Jakob Hafner, Filip Schumer, Viktor Schumer, Jakob Assel, Štefan Peketz, Lorenc Germ, Jaka Mischitz; zadnja vrsta: Hanzej Mokina, Anton Mischitz, Joza Habernik, Primej Plautz, Ciril Podgornik.

Ker se je v Rikarji vasi leta 1928 govorilo v domačem slovenskem narečju, ki se povečoma govori tudi še danes, se zdi prav čudno, da na slavno 50-letnico požarne brambe ni bilo slišati niti ene slovenske besede, akoravno bi se moralo to zgoditi:

- iz spoštovanja do umrlih ustanovnih članov, ki so prav tako govorili slovensko narečje;
- iz spoštovanja do ustanovnih članov, ki so še živi in najraje govorijo slovensko podjunsčino;
- ker je okoliš Rikarja vas dvojezično ozemlje, kjer so močno zastopani tudi koroški Slovenci. Slovenci so sicer smeli darovati za požarno brambo, ko so se zbirali pri-

Namen požarne brambe ni raznarodovanje

spevki, niso jim pa namenili niti besedice...

- ker so v požarni brambi zastopani tudi koroški Slovenci in celo nekdanji obiskovalci Slovenske gimnazije;
- ker je tudi po določitih sinode fara dvojezična, akoravno se duhovnik, ki je bil za to slavo namenjen, ni držal teh določil;
- ker požarna bramba ni kako privatno društvo, ampak mora biti tu za vse — brez razlike glede jezikovne pripadnosti;
- ker je občina Žitara vas celo po najnovejših zakonih o narodnih skupnostih dvojezična. Kaj koristijo „najlepši zakoni“, če pa jih tisti, ki so jih pregledali, ne upoštevajo.

Ponovno poudarjamo, da Slovenci iz Mlinč, Pogorč in Rikarje vasi podpirajo požarno brambo in ji želijo mnogo uspehov. So pa proti tem, da lahko v vasi (Nadaljevanje na 5. strani)

ZWEI
SPRACHIG
IST
BESSER

- OBIŠČITE GALERIJU
- WERNERJA BERGA
- V PLIBERKU!

... poveljnik gasilcev Mischitz pozdravi deželnega poslanca Usterja z Herrn Landtagsabgeordneten Lubaaa... ss-Uster, ker je Lubasa bolj navajen in ker najbrž Usterja ne pozna. Mischitzu niso zamerili spodsrljaja, ker pač človeku to najbolj leži na jeziku, o čemer večkrat govori.

... župan Posod je najprej poučeval stare gasilce, kako mora biti dandanes opremljena požarna bramba. Prepričeval je, da je vse bolj komplicirano in da stane vse več denarja, da občina opravlja danes to, kar so prej morali narediti občani sami (ceste, i. dr.). Seveda pa je pozabil pripomniti, da to dela z denarjem, ki ga morajo občani plačati v občinsko kaso...

... poveljnik Mischitz je izrazil željo po tako imenovani „Funk“-napravi za Rikarjo vas. Ko župan Posod to obljubi, ga Mischitz pred vsemi takoj opomni, naj obljubo tudi drži. Eh, moraš pač biti župan in poveljnik požarne brambe Miklavčev, kar je Posod, ki ima tu obljubljen „funk“-napravo v Miklavčevem že dolgo — pa tudi lep nov gasilski dom...

... edini zastopnik ÖVP na tej proslavi je bil poslanec Uster. Na koncu svojega govora pravi

župan Posod (SPÖ), da v občini ni vse v redu. Roti politika ÖVP — Usterja, naj podvzame vse, da bo tovarna v Rebrci spet delala in da naj pomaga Leitgebu. Naletel je na „pravi naslov“. Če pa se o takih stvareh pogovarjajo v Celovcu z Wagnerjem, pa deželni glavar v KTZ vedno spet izjavlja, da je pri nas vse v redu. Tja bi moral SPÖ-Posod adresirati svoj apel. Sedaj pa, ko mu stoji samemu voda do

co bi najbrž imel. Vprašanje pa je, če mu to priznajo ob njegovih drugih zasluhkih med drugimi kot deželni poslanec...

... župan Posod, ki je obenem tudi poveljnik požarne brambe na Miklavčevem, ni nosil gasilske uniforme. Zakaj? Ker je namreč nosil „koroški gvant“...

... namestnik poveljnika rikarske požarne brambe W. S. je dejal na vprašanje, kaj bodo

Kibic iz Rikarje vasi

grla, ker tovarna celuloze v Rebrci stoji in mora tudi župan Posod „štemplat“, šele apelira. Sedaj okuša brezposelnost na lastni koži. Več takih politikov in se bodo bolj brigali za naše kraje...

... stavlja se vprašanje, če mora tudi deželni poslanec Lubas, ki je v Rebrci predsednik sindikata („bezahlt und freigestellt“), zdaj „štemplat“. Pravi-

nekateri Slovenci rekli, če bo na prireditvi vse nemško (predvsem maša in petje): „Tistega, ki bo kaj rekel, pa samo k meni pošljite.“ Šli bomo k njemu in to, kar bo rekel, po možnosti tudi poročali...

... POHVALA IN KRŠČANSTVO: medtem ko se je poveljnik gasilcev Mischitz, ki je obenem tudi občinski odbornik SPÖ, udeležil tudi dopoldanske

Služba božja, kot je v Rikarji vasi niso navajeni...

maše, ki jo je imel domači župnik, in lepo pomagal pri krašenju in obnovi cerkve, njegovega kolega-gasilca z istim imenom, ki pa je samo nekaj let mlajši in je od druge frakcije (predsednik ÖAAB-ÖVP-Fraktion christlicher Gewerkschafter) že dolgo nismo videli v novi cerkvi šentvidske fare. Res „christlich“...

... k petdesetletnici, ko je bi-

lo zbranih le nekaj občanov žitarske občine, ni prišel noben zastopnik slovenske Občinske skupnosti Žitara vas, akoravno je župan pozdravil nekaj mandatarjev. Proti samo nemški prireditvi požarne brambe, ki je bila lani na Miklavčevem, tudi nihče od njih ni protestiral. Kaj naj potem mi iz Mlinč, Pogorč in Rikarje vasi zahtevamo?...